

A Legkisebb Jégkorszak

színmű

SZEMÉLYEK

RADÁK ZOLTÁN, Magyarország miniszterelnöke
TÁRKÁNY BÉLA, budapesti főpolgármester
JÓCSIKNÉ VILMA, egészségügyminiszter, miniszterelnök-helyettes
BINDER GYULA, protokollfőnök a Külügyminisztériumban
PISPEK BERTALAN, főelőadó a Külügyminisztériumban
LABANCZ GYŐZŐ, vállalkozó, konyhastúdiót vezet
BINDER LÍVIA, színésznő, Binder Gyula unokahúga
DOLINA IVÁN, az Országos Meteorológiai Szolgálat igazgatója
SZEMERÉDY ALMA, a felesége
MÁTRAI ÁGOSTON, munkanélküli diplomata
HORVÁTH FRUZZSINA, a felesége
GERDESITS BLANKA, művészettörténész, osztályvezető a Szépművészeti Múzeumban (máskor JÓCSIKNÉ)
BURÁNY DEZSŐ, festőművész, Blanka élettársa
DALMA, Binder Gyula asszisztense
DELFIN, operaénekesnő, énekiskolát vezet
DONNER TAMÁS, a kislfia
LAURA, pultosnő
PATRÍCZIUS, műsorvezető (máskor SÉF)
FABRÍCIA, műsorvezetőnő (máskor OTTÍLIA)
AGRÁRMINISZTER (máskor RENDŐRTÁBORNOK)
OSZTRÁK KÖVET (máskor ASZTROLÓGUS)

ETELE, főtáltos /
ROBI (alias NAGYKOPPÁNY) /
TORDA /
LABORC /
KOVÁCS LEVENTE, ex-külgüyes hivatalnok // a magyar fundamentalisták

GYERMEKKÓRUS, VEGYESKAR, HANGOK
KORMÁNYŐRÖK, KOMMANDÓSOK, FUNDAMENTALISTA HARCOSOK,
HIVATALNOKOK ÉS BÁLOZÓK

Játszódik Budapesten, a közeljövőben bekövetkező jégkorszakban

Prológus

(Binder, Dalma, Pispek és a vegyeskar)

- VEGYESKAR *Az ember csöndre vágyik és közrendre éhes!
Énképe úgy hordozható, ha pozitív.
Kedves vezető simul nemzetéhez,
S gyöngéd ígéibe belédobban a szív.*
- BINDER *Rend lesz, világos, majd ha fagy.*
- DALMA *Csúf dolog kisebbséget kriminalizálni.
Fázékony szegényekért szól a szózat.*
- PISPEK *Örvendhetnek országunk páriái:
Töröltük az alázó szankciókat.*
- HÁRMAN *Hajrá, meg kell szállnunk a médiát.
Dőljön mindenhonnet a propaganda!
Még szigorúbb törvényeket! Vivát,
Ha kondul ünnepnapjaink harangja.*
- VEGYESKAR *Hajrá, meg kell szállnunk a médiát.
Mééég! Kormányzati sikerpropagandát!
És szigorúbb törvénykezést! Vivát,
Ha halljuk ünnepnapjaink harangját.*

I. FELVONÁS

1. Az alvó Apolló

(Kormányrezidencia. Sötét, lassan világosodik. Radák, Binder, Dalma, Burány, Blanka. A háttérből gyermekkórus hangja, hárfakísérettel. Benjamin Britten: A Ceremony of Carols)

- RADÁK *(a karzaton áll) Sarkvidéki tájon lakom,
Mert ha az ablakomhoz lépek,
Semmi mást nem látok a horizonton,
Csak nyugodt, fehér felületeket,
Amelyek talapzatul szolgálnak az éjszakának.
Tökéletes elszigeteltségemben úgy érzem magam,
Mint aki százméternyi vastag jeget hordott a szemére...
Mint egy szűnyog, hegyikristályba zárva.
Most, amikor három-négy napig szakad egyfolytában,
Persze mindenki sokallja,
S nemsokára beköszönt a hócsömör,
A zúzmaraiszony és a fagyundor.*

(Fény. A kormányrezidencia előcsarnoka)

- BINDER *Jelzett vissza bárki vegetáriánus?*
- DALMA *Nem. Dehogyan örültek meg.*
- BINDER *Kósert kérnek?*
- DALMA *Tudod, itt mindenki kóser valamilyen értelemben.*
- BINDER *Két miniszter is lemondta, alattomos betegség...
De a fővárostól mindenki jön. Radákkal beszéltél?*

DALMA Nem én.
BINDER Már negyedórája itt kéne lennie, és nem veszi föl.

Az első vendégek átlélik a rezidencia küszöbét, Binder és Dalma fogadja őket a díszterem bejáratában. Jön Dolina Iván, karján Almával, aki bundát és csinos szőrmekucsmát visel, trapéz alakú, aranyszín táska a vállán. Kihámozza magát a bundájából, és meggyipiros, nyakpántos ruha a folytatás

DALMA *(súgva)* Látod, Gyula? Idén
A selymek színe természetesen
Piros! Mélybordótól az élénkkárminig.
És mindenki fekete szemfestéket használ.
BINDER Aha.
DALMA A szemhéjkontúr a reneszánszát éli!...
Náluk az is nagy szónak számít,
Ha mostanában együtt jelennek meg valahol.

Jön Burány és Blanka. Binder, miközben bekíséri őket, szertartásosan megsimogatja a műves tálalószekrényt, aztán egy festmény elé lép

BINDER Ismerős? A Szépművészeti Múzeumból van letétben:
Az alvó Apolló, a szétszéledő Múzsák és az elröppenő Hírnév.
BURÁNY *(nevetve)* Ó, mit letétbe? Dehogyan letétbe... Örökbe, nem?
BLANKA De vicces kedvedben vagy.
A képen fejét tenyerébe hajtva Apolló
Szunyál a zöldben, nyilván egy babérligetben.
Mintha bizony másnaposan és szembetűnően csupaszon;
Körülböte szétdobálva ócska göncei.
És amíg ő alszik, szétszéled bulizó,
Ugyancsak meztelen női társasága,
És fejük fölé szárnyas istennő emelkedik.
A fő kérdés itt nyilvánvalóan az, hogy vajon
Szomorúság vagy irónia uralja a vásznat?
Gondolkozott már rajta, Binder úr,
Vajon idill ez, vagy annak a csípős paródiája?
Az alvó isten a hanyatló Európa kialvó napja netán?
A farkát épp csak eltakarja egy viola da gamba.
Netán a robbanni készülő nőuralmat ábrázolja Lotto,
Gúnyolva a linkóci Apollót és a prosti világot, hm?
BURÁNY Vagy épp ellenkezőleg, fölmagasztalja őket?
BLANKA Eleve jó, hogy ez látszólag nincs eldöntve.
BINDER És már a címe is milyen menő!

Jön Tárkány főpolgármester

TÁRKÁNY Mindenhol maga van, Binder? A Külügyben meg itt is?
BINDER Uram, ez egy kis ország. Az elnöki protokoll
Igazság szerint mindig hozzánk tartozott,
Mi szoktunk kölcsönadni embert.
Ami meg a Külügyet illeti, ma már úgy az olcsóbb,
Ha a kabinetfőnök is én vagyok.
TÁRKÁNY Ó, mindez egy személyben, gratulálok. Hm,
Maga az a fajta hivatalnok, aki későn érik,
Későn is fut be, ezért nem kaphatja el a siker,
És igazából nem is lustul el.

BINDER Úgy gondolja, uram?
TÁRKÁNY Aha. Elárul valamit a műsorról?
Nem volt időm tájékozódni. Néha van, néha nincs...
BINDER Lesz gyermekkórus. Már jó, főpolgármester úr, nem igaz?
TÁRKÁNY Öhöm. És a zene?
BINDER Britten.
TÁRKÁNY *(mulyán)* Hm, kicsoda-micsoda?
BINDER Benjamin Britten.
TÁRKÁNY *(próbál bókolni)* Tökéletes választás.
Magukat letisztult elegancia jellemzi.
BINDER Köszönöm.
TÁRKÁNY Megjött már Radák miniszterelnök úr?
BINDER Úton, és bármelyik pillanatban.
TÁRKÁNY Állítólag hómobiljal jön!
BINDER Dehogya, kérem, motoros szánon!
TÁRKÁNY Autóval is lehet járni, takarítunk rendszeren...
BINDER Jó, hát mindhárom van a miniszterelnöknek,
Hómobilja, szánja és kocsija is. Majd eldönti.
RADÁK *(jön. Sebtiiben pár lazacfalatkát kap be, majd egy fogastekercset. Dúlt és ideges)*
Hiába a hólánc, megcsúsztam. De szerencsém volt.
BINDER Jó estét kívánok, miniszterelnök úr.
TÁRKÁNY Miniszterelnök úr...
RADÁK Mi van, Gyuszikám? Tárkány, minden oké? *(Siet befelé)*
BINDER Igenis. *(Súgva Tárkánynak)* Miniszterelnök úr sosem...
TÁRKÁNY Sohasem volt még ilyen zaklatott.

2. Szegfűszeges pulykasült-duett

(A kormányrezidencia konyhája. Radák, Séf, Fabrícia, gyermekkórus)

RADÁK *(a telefonba)* Nem értem és nem értem és nem!
Az ország gazdaságilag hatékony,
És versenyképes elitje se vékony.
SÉF *(a közönség felé)* A pulykát martinivel megbolondítom.
RADÁK Én bízom benned.
SÉF *(Radáknak)* Én is önben, Elsőszámú Ikon!
RADÁK Főszámoltam az elvadult személyi kultuszt!
A pénzügyeinket stabilizáltam...
Mind szorgos volt, akinek dirigáltam.
SÉF A fűszereket jól beledörzsöltem a húsba...
RADÁK A korrupciót visszazorítottam a búsba,
S az autórter rendszer romjain
Újjáépült a demokratikus jogállam...
SÉF A páclébe narancslé!
RADÁK Azt is honoráltam.
SÉF Az ön tetteivel töltve száz vezércikk, tíz nyaláb.
RADÁK Igazságosság és erkölcsi tisztaság!
Prosperálunk, mondom: prosperálunk.
És mégsem elég jó nekik.
SÉF Ez az íz?
Felöntöttem a pulykát, lepje a víz,
Narancskarikákat hámoztam a hátára,
Pácoltam napokig, amíg kifehéřült,
Lábait keresztben összekötöttem,

Dupla cérnával bevarrtam minden üregét,
 És pecsenyelével locsolgatva sütöttem!
 RADÁK És mégsem elég jó nekik!
 És mégsem elég jó nekik!
 EGYÜTT Csemegénk mogyorós praliné!
 Csemegénk mogyorós praliné!

A szín elhomályosul. Előlép Fabrícia, majd a női kórus

FABRÍCIA Hölgyeim és uraim, fogadják szeretettel a kórust.
(Taps, a Gyermekkórus bevonul. Hárfakiséret, mint legelőször)

GYERMEKKÓRUS *Welcome, Welcome,
 Welcome to You, our heavenly King.
 Welcome, you who was born one morning,
 Welcome, for You, shall we sing!*

*Welcome, to you, Steven and John,
 Welcome all innocent children, –
 Welcome, Thomas, the martyred one,
 Welcome, good new year, –
 Welcome Twelfth Day, both in fear...
 Welcome Saints left and dear.*

*Candle Mass, Queen of bliss,
 Welcome both to more and less.
 Welcome you that are here,
 Welcome all and make good cheer.
 Welcome all another year.*

3. Az alvó Apolló folyt.

(A kormányrezidencia díszterme. Előbbiek, továbbá Alma, Dolina, Osztrák követ és Agrárminiszter)

RADÁK Betelt az idő. Ép testtel és lélekkel
 Körbeértünk megint. Kedves barátaim,
 Már megint kutya nehéz és mégis ragyogó év volt!
 Egészségünkre!

KÓRUS Csirió, csirió.

ALMA *(Dolinának fojtott hangon)* Mintha Győzőt hallanám
 Tizenöt évvel ezelőttről. Engem néz a Radák.

DOLINA Te nem érzed úgy, hogy ezek valamiért *izgulnak?*

ALMA Miért? Szinte szétpattannak a jégcsapok a nevetésüktől...

DOLINA Pont azért, mert hangosak. Mégis olyan,
 Mint az a szitkomos műröhögés,
 Amelyet durván bekevernek
 Az élet alapzaja alá.

OSZTRÁK KÖVET Ki ez a balfék a jobbszélien,
 Aki úgy eszik, mint egy napszámos?

DALMA Ez a kacsafirizurás? Ó, hát ő Tárkány, bépéefpéem.

KÖVET Hm, tessék?

DALMA Budapesti főpolgármester...

KÖVET Á!

DALMA A csészébe nem tilos beleinni...

BINDER De csak ha a levesbetétet már kikanalasztuk!

KÖVET Jogos.
 BINDER Ugye-ugye?
 TÁRKÁNY *(csettint az óriási pulykákra pillantva)* Az anyjukat!
 MINISZTER *(kimutat a kertre)* Kirepedt végre az ég.
 TÁRKÁNY De ki ám. Úgyhogy örülünk,
 Hogy megúsztuk harminc centivel a nagy havat.
 MINISZTER Gondolod?
 TÁRKÁNY Nem csak gondolom, tudom!
 MINISZTER Azt szeretem ebben az országban, édes fiam,
 Hogy bár eléggé baljós most is az összkép,
 De azért mégse olyan monokróm, mint tíz éve volt.
 RADÁK Igen, újdonság, hogy nincs már pontos elkülönülés sem,
 Mint Bagdadban a két negyed határán:
 Eddig síták, onnantól szunniták...
 TÁRKÁNY Dualizmus, agyó! Nincs többé botránybaloldal és maffiajobb.
 MINISZTER Csak fű alatt. Csak hó és jég alatt.
 RADÁK *(makacsul)* Mondom, monolit tömbök már nincsenek.
 PISPEK *(kajánul)* Gyuszi, te szegény, nem ihatsz.
 Passzív jelenléted igenjével
 Élteted a kormányt, ahogy itt mindenki.

Radák az édességek asztalához indul

RADÁK *(Almához fordul. Hadarva)* Nem tudom... bemutatkoztunk mi már?
 ALMA *(kezét nyújtja)* Még nem, miniszterelnök úr.
 Szemerédy Alma.
 RADÁK Nagyon örvendek. Gyönyörű táskája van.
 ALMA Köszönöm.
 RADÁK Ha szabad kérdeznem,
 Maga mivel foglalkozik, Alma?
 ALMA Ügyvéd vagyok. De ide más minőségben jöttem...
 Az OMSZ elnöke a férjem.
 BINDER *(melléjük lép. Radáknak)* Elnézést,
 A személyzetre éjfélig tartunk igényt vagy azután is?...
 RADÁK Dehogysis, mehetnek.
 BINDER De mikor?
 RADÁK Akár azonnal.
 BINDER Köszönöm. Ó, dehogysis azonnal. Éjfél után
 Engedem el őket, ha ez így jó.
 DALMA *(siránkozva)* Megint az lesz, hogy itt marad
 Minden a nyakunkon.

Alma még mindig Radákot nézi lopva, levegőért kapkodva, és ezt most már a férje is észreveszi

DOLINA Jól vagy, drágám?
 ALMA Ühüm, ühüm.
 BINDER *(Dalmának)* Érdekes, hogy idén majdnem mindenki
 Ezen az istenverte hegyen gyúlik össze
 Azok, akik másfelé laktak Budán,
 Azok is, akik sohasem éltek itt,
 Akik úgymond felköltöztek a síkságról,
 Mintha mind menekülnének valami árvíz elől.
 Köztük pár éve én is a családommal.
 Pedig született pestiként eleve nem szerettem
 A hegyet, ezt a nagybetűs Hegyet.

Pispek a vaddisznók hangját utánozza

TÁRKÁNY *(fület hegyezi)* Búgás van?
BINDER Most már majdnem mindig búgás van.
PISPEK Egyfolytában csak párzunk és párzunk!
BINDER *(lemutat az erkélyről)*
Odalent, a házi vadasparkban a kezünkhöz idomított
Jószágoknak már saját nevük is van.
Ők Muki, Töfi, Goni és Sanyóca! A sztárvendégek
A színpadon ma este az Elnöki Disznók!
DOLINA Odakint robbanásszerűen nő a számuk.
ALMA És hogy bírják, uraim, védekeznek?
PISPEK Hát nézze, nehéz.
A falon kívüli vadállomány
Egyrészt fogyóanyag, másfelől tabu.
Vemhes kocákra sokáig etikai okból nem vadásztunk.
De ha kordában akarjuk tartani a kondát,
Néha ki kell lőni egyet-egyed...
KÖVET A mészárlást elítélem. Ilyesmi nálunk szóba sem jöhet.
PISPEK Akkor majd megnézhetik magukat, excellenciás uram.
Ezek néha úgy *fölporszívózzák* a makkot,
Hogy nem nő többé fa az adott helyen.
BURÁNY Csavarják nejlomba a feleségük haját,
És locsolják meg jól! A kerttulajok
Esküsznek erre a módszerre.
TÁRKÁNY *(fölmagasodva)* Idén olyan gyanúsán csöndesek, Zoli...
Mondd, talán be vannak nyugtatózva?

Előcsarnok. Jön Radák. Binder azonnal fölpattan

RADÁK Bűnbakra, főgonoszra mindig égető
Szükség van, nemdebar?
BINDER Igenis... nem értem, miniszterelnök úr.
RADÁK Nagy a világ gyűlöletszükséglete. Az embernek
Mindig kell valaki, akit szenvedélyesen
És kreatívan gyűlölhét, hogy magyarázatot találjon
A világgal szemben érzett totális zavarára,
Kitettségének nyomorúságára...
BINDER Ellenségképre mindig lesz igény.
RADÁK Extrém túlszaporulat van a hegyen...
És nem csak vaddisznóból, Binderkém.
Amit idáig elhallgattunk a vendégek előtt...
BINDER Érzem, nem lehet tovább odázni... *(Odaáll a vendégek elé)*
Pssst! Dalma, légy szíves.
DALMA *(papírról olvassa föl)* Ma reggel kaptunk egy terrorfenyegetést:
Kinyírtunk, Radák! Üdvözlnek
A magyar fundamentalisták.
BINDER És hogy állítólag betlehemeseknek öltözve
Kísértének itt, a Svábhegyen.
DALMA *(izgatottan közvetít)* Ma reggel operatív forrásból is kaptunk híreket...
A Sándor-palotába meg a rendőrségre jött füles...
Ezek szerint járják a Svábhegyet
A sámánista anarchisták...
BINDER Házról házra haladnak
Jászollal vagy templom alakú dobozzal a kézben.

TÁRKÁNY	Útközben táncolnak, énekelnek.
BINDER	<i>(rápirít)</i> Ne hülyéskedjen már, Gyuszi...
MINISZTER	Dehogyan van nekem kedvem hülyéskedni, uram.
RADÁK	Érti ezt az egészet? Ezek <i>pogány létükre</i> betlehemeznek? Persze, nekik könnyű, Jézus nem nekik a Krisztusuk. És hát ez műbalhé. Lássunk át rajta! Ugyan már, csak ál-pogányok ezek.
DALMA	A vezérük valamilyen Etele... egy kiugrott vegyész. Az a hír is járja, hogy a műsorukban élő állat, Sőt élő csecsemő is közreműködik...
PISPEK	Akik látták őket, azok szerint az utóbbi infó nem igaz.
BINDER	Az élő szereplők beszélgetnek a bábjaikkal, oszt annyi. A gonosz, ártó szellemeket akarják elűzni Rituális zajkeltéssel....
PISPEK	Kifigyelték, hol laknak a kormány hívei; A produkció végén kinyilvánítják Jókívánságaikat a házigazdáknak, Akik cserébe vendégül látják őket.
BURÁNY	<i>(harákolva)</i> Már akik vannak olyan jó balekok.
BINDER	<i>(hívást kap, fölemeli az ujját)</i> Hoppácska, hölgyeim és uraim! Figyelem, figyelem, az álbetlehemesek Most csöngettek be a rezidenciára... Az őrségnek azt állítják, Nem lesz itt más, mint bábtáncoltatás. Enni- és innivalóért bemutatják A kis Jézus születésének történetét.
BLANKA	Aha, persze... Ismerjük az ilyeneket...
RADÁK	De a szemfüles örök úgysis kiszűrik őket Ezzel a fals szöveggel.
BLANKA	Idejöttek szimatolni, mi?
DALMA	<i>(a kivettőt nézi a falon)</i> A képernyőn Mária és József látható, Ahogyan gyorsított tempóban eljártsszák A szálláskeresést; aztán az angyal Kissé idegesen fölbreszti a pásztorokat, És az újszülött Jézushoz küldi őket. Kucsmában és kifordított Bundában a három pásztor tűnt föl, Amint előadják Jézus történetét; És végül a betlehemet vivő angyalok... A vigyoruk valahogy gyanús mindenkinek.

4. Terrorbetlehem

(Utca. Betlehemesek, kormányőrök fekete egyenruhában, sisakban és lefelé fordított géppisztollyal. Később Dalma, Radák, Binder, Pispek, Dolina. A fundamentalistákat Torda és Laborc vezeti, pásztoroknak öltözve)

1. PÁSZTOR Adjon Isten szép jó estét, szép jó estét!
Keressük a kisdedecskét!
1. KAPUŐR Jó helyen jártok, mert itt van,
De mert alszik, hát halkabban!
2. KAPUŐR Mit akartok, vándorok?
Bocs, nagyothalló vagyok...
2. PÁSZTOR *(hangosan)* Nincs a Jézus ágján paplan,

- Jaj, de fázik az ártatlan!
 3. PÁSZTOR Ahol ő van, ott az ünnep.
 Nagy-nagy esztelenségünkéből
 Megszabadítva bennünket
 Barmok jászlában hever.
- MINDENKI Szűz Mária várja, várja!
 MÁRIA *(énekel)* Szememen a könny a fátyol,
 Kicsi fiam, biztos fázol,
 Nincsen bölcsőd, csak a jászol.
 Aludj, aludj, én szentségem.
2. PÁSZTOR Hoztunk neki ajándékot. Én bárányt. *(Félre)* Igazából ártányt.
 3. PÁSZTOR Én sajtot. *(Félre)* De olyat, hogy abba mind belehaltok.
 1. PÁSZTOR Én mézet. *(Félre)* Mindannyiótokat lenézlek. *(Leteszik az ajándékot)*
 2. PÁSZTOR Nyissátok föl a sorompót.
 KORMÁNYŐR Élőbb lássuk, mit hoztatok.
 1. PÁSZTOR Zárt fedelű csodadobozt!
 Kis vájatokon keresztül
 Mozgatjuk a figurákat:
 Hopp, az Angyal! Lám, az Ördög!
 Íme, ő a nagy Heródes...
 Kéményseprő. A Halál.
 S mi pedig a Pásztorok!
2. PÁSZTOR Egy báb adományokat gyűjt.
 Képesek körbeforogni,
 Jobbra, balra és előre;
 S egymást ütni nyakra-főre!
- KORMÁNYŐR *(rendreutasítja a pásztor)* Motorháztetőn a két kéz!

A betlehemesek az autó tetejére helyezik a kezüket. Motozás kezdődik. Hirtelen detonáció. Kormányőrök és kommandósok kezdik géppisztolyozni a betlehemeseket

- FUNDAMENTALISTÁK *(menekülés közben üvöltve)*
 Üzenjük, hogy meglakolsz!
 Úgyis kinyirunk, Radák.
- DALMA Pokolgép volt a dobozban!
 RADÁK A bábjaikban a kifent török...
 BINDER Tévedtem, ezekkel sincs mit tárgyalni.
 PISPEK Nem terveznek se új, se régi rendet.
 DOLINA Csupán a szétverésben érdekeltek...
 PISPEK Csupa hátsó szándék, aljas akarat.
 TÁRKÁNY Céljuk egy: iszkiri szép Európánkból!
 BURÁNY De hát a kontinensnek eddig is inkább szélső
 Bástyája voltunk, mint része, uraim.
- BINDER S a magyar bányák újraindítása, hm?
 RADÁK Azok, Gyulám, a legeslegutolsó
 Morzsáig kitermelve és romokban.
 Hol találsz itt félmázsányi kiaknázzható
 Szenet vagy ércet?
- BURÁNY És, mit szóltok, hogy bevezetik
 A sámánizmust mint államvallást, barátaim?...
- RADÁK Teljesen komolytalan. Mondom én,
 Hogy nincs a tárban semmiféle program...
 Hazafiság, felelős szakpolitika? Ugyan már.
 Kamu az egész. Ezek csak unatkozó
 Fiúk és halálosan unalmas lányok.

Ebben az őserdőben szeretem tudni,
 Hogy ki a farkas és ki a hiéna.
 Melyik farkasabb, melyik hiénább...
 Á, szóval robbantás és összeesküvés!
 Megtisztelő. Ez igen! *(Dörzsölgeti a tenyerét)*
 Még sosem tört az életemre senki, Binder!
 BINDER Vigyázzon magára, arra kérem, miniszterelnök úr.
 RADÁK *(legyint)* Nekem félni nincs időm.

5. Fáklyásmenet

(Széchenyi-kilátó. Binder, Mátrai, később Győző. Máglya ég a parkban. Fáklyásmenet indul, a tömegben ott megy Etele és Robi is. Lovas szánok, sőt szarvas húzta szánok is föltűnnek a kurjongató menetben. Jön Binder elegáns prémbundában. Nagy nehezen sikerül fölevickélnie a kilátó mellvédjére a tömeggel. Mátrai Ágoston közeledik, sízsákkal vállán. Szakállas férfi, prémes fülű pilótasapkát visel. Megölelik egymást, meg is ropogatják alaposan, mint akik között ez természetes. Később Győző, szintén sídzsékiben)

BINDER Ad' Isten, Ágoston. Nem láttalak
 Azóta, hogy hazajöttél. De Pispek mesélt.
 MÁTRAI Izland elbűjni jó volt,
 Gardenpartik a gejzírek között...
 BINDER Megint jött volna a hivatalnokbiznisz, mi?
 MÁTRAI De én rájöttem, hogy nem akarok többé szem előtt lenni...
 Szép, fiatal feleségem van, szeretem!
 Ülhetnék kicsit a szoknyáján, nem gondolod?
 Nem vagyok többé konzul.
 BINDER Figyelj ide, munkád van?
 MÁTRAI Nincs, de most nem is hiányzik.
 Fél hatkor keltem évekig? Úhh, hihetetlen!
 Ma például tízkor! És nincsen semmi baj,
 S nem kínoz többé társadalmi *jet lag*...
 Szerinted hány éve nem pihentem ki magam?
 BINDER Cserbenhagyás.
 MÁTRAI Nem, igazolt hiányzás.
 BINDER Túl könnyű így döntened, amikor...
 MÁTRAI Mindennek vége.
 BINDER *(prédikál)* Pont azért muszáj kitartanod,
 És még jobban ragaszkodnod bizonyos formákhoz.
 Mi a bajod tulajdonképpen? Értem én,
 Kítör két-három-négy vulkán körös-körül,
 Rengések ismétlődnek, légtérzár van, ráadásul
 Tanult és megbecsült szakmád is bajba jut...
 MÁTRAI Ezek külső jelek. Igaz,
 Harmonizálnak az érzéseimmel. Annyi az egész,
 Hogy nincs kedvem többé olyan arcot vágni.
 BINDER Milyet?
 MÁTRAI Hát hűbéresarcot, nekik.
 Semmi közöm az aktakucac rendjükhöz.
 BINDER És miből éltek?
 MÁTRAI Hm... Fruzsina félállásban volt novemberig.
 Ezt-azt eladok, kótyavetyélek.
 Festményeket például, kortársakat.
 BINDER *(lenéz a menetre)* A téli napforduló ünnepén

MÁTRAI   Hogyhogy nem látlak a fáklyásmenetben?
 Hú, hát valahogy nem nekem találták ki.
 BINDER   Nem bírom ezt a bohócot, aki szervezi.
 Tárkány „Elvist”? Ha-ha... *Neked csak a Király,*
 Állítólag így szokott bizalmasan bemutatkozni...
 MÁTRAI   Akkor lapozz, és ne nagyon törődj vele.
 Ne törődjek? Mondd, nem gondolod, hogy ez perverzión?
 Nem zavar a kilátó múltjában az az icipici fekete folt?
 És a saját érintettséged? A gyökereid?
 BINDER   Milyen fekete folt? Mi van a gyökereimmel?

Közben elindulnak lefelé a máglyához

MÁTRAI   Micsoda ízléstelenség, hogy Tárkány ide szervez sétát...
 Fölmennek a csúcsokra, de nem emlékezni.
 BINDER   Nem azért gyűjt máglyát és fáklyákat, hogy gyászoljon.
 (türelmetlenül) Fölvilágosítás?
 MÁTRAI   Kérlek szépen, például ennek a kilátónak
 A szépséges, balusztrádos lépcsőin...
 BINDER   *(sürgetően, a lángokba nézve)* Bökd már ki.
 MÁTRAI   Figyelj, itt mészárlás folyt.
 BINDER   Mészárlás, mikor, miért?
 MÁTRAI   Hiszed-e, vagy sem, de valamiért ártatlan civileket
 Lövöldöztek le fanatikus gyilkosok.
 Nézd, onnét, ahol a kóharangból a zászlórúd kimered,
 Pont erről a mellvédről tüzeltek, Gyuszikám,
 A második nagy háborúban. Ennyi.
 BINDER   Nem tudtam, tényleg nem. Ennek semmi,
 De semmi nyoma, igaz?
 MÁTRAI   Úgy van. Nulla emlék. Abszolút jelöletlen.
 Száz sétálóból kábé száznak nincs fogalma.
 BINDER   *(beleborzong)* Ez is Buda.
 MÁTRAI   Mi újság a Külügyben? *(távolságtartóan)* „Nálatok?”
 BINDER   *(lassan, kimérten)* Megszoktam a helyedet.
 Mint tudod, egy a cél, a meglepetések
 Számát nullára csökkenteni.
 MÁTRAI   Nem zavar, hogy ugrik az izgalom?
 BINDER   Annyi a balfék vendég, hogy nem ugrik.
 Amúgy már nem zavarna,
 Elmúltam negyvenöt. Csak hát tudod,
 Én sem vagyok az a kimondott könyökvédős hivatalnok.
 MÁTRAI   Tudom. De hát főfőnök sem vagy,
 Aki döntéseket hoz alfa állapotban.
 BINDER   Nem is nekem kell általában döntenem.
 Amúgy mostanában csak pangunk. Vegetálunk.
 Hat-hét ázsiai, afrikai képviselőtünk bezárt.
 Nagyon megnézik, ki utazik hová és mikor... *(Hirtelen)*
 Nem futunk össze egyszer, Ágoston?
 MÁTRAI   Dehogynem. Megbeszélem Fruzsínával...
 Tulajdonképpen ki se mozdulunk.
 Jó, ma síeltem, ez meg van bocsátva otthon...
 Amúgy ritkán megyek *(gúnyosan)* „bulizni” vagy bárhová,
 Az árulás volna, barátom.
 BINDER   De miért?
 MÁTRAI   Ó, nem tudtad? Gyereket várunk.

BINDER Jaj, de örülök. Látszik is rajtad, üdén nézel ki,
 Ágoston. Jól áll neked ez az *apásodás*.
 MÁTRAI Tudom, **ne is mondd**. A végén még ember leszek...
 Csatlakozol még a menethez? Lemaradtál miattam.
 BINDER Ágoston, légy szíves.

Mátrai elindul hazafelé. Győző tüzet kér tőle, ad neki

GYŐZŐ Ne csodálkozzon, uram,
 Ez egy törőlmetszett kísértethegy,
 Tele zombikkal, temetetlen holtakkal...
 MÁTRAI Tessék?
 GYŐZŐ Ismerjük egymást, ugye?
 MÁTRAI Persze hogy. Igen, magának volt
 Az a drága étterme a Királyhágó téren.
 GYŐZŐ Menjél már, tegeződünk... Diplomata vagy, nem?
 MÁTRAI De igen.
 GYŐZŐ Jól vagy?
 MÁTRAI Fogjuk rá. Mostanára szoktam meg,
 Hogy már nem kék a rendszámom, nem is DT-vel kezdődik,
 És nem vagyok tagja többé semmiféle testületnek.
 GYŐZŐ Nem is tudtam, hogy itt vagy. Pedig én a hegyen
 Tényleg mindenkit ismerek. Egy nagy falu.
 MÁTRAI Mi még tanuljuk, újak vagyunk. Merre laktok?
 GYŐZŐ Hogy én? A Művész úton.
 MÁTRAI Egyedül?
 GYŐZŐ Na, azt azért nem. Bár tavaly elváltam.
 Amúgy két lányom van...
 Csak éppen nem velem élnek, tudod.
 MÁTRAI Sajnálom...
 GYŐZŐ Sajnál is.
 MÁTRAI Mi meg január másodikára vagyunk kiírva.
 GYŐZŐ *(nagyot néz, amíg fölfogja)* Á, és lehet tudni, kislány vagy kislegény?
 MÁTRAI Legény.
 GYŐZŐ Ejha, tudjátok már a nevét?
 MÁTRAI Andor Lőrinc.
 GYŐZŐ *(Mátrai mellkasára bök)* Gratulálok!
 Téged meg Ágostonnak hívnak, igaz?
 MÁTRAI Ühüm, Mátrai Ágoston. Kösz.
 GYŐZŐ Szia. Győző, még mindig!
 Isten hozott a hegyen.

6. „Somebody loves me”

(Mulató késő este. Bárpult, fölötté tévéképernyőkön fut a sportközvetítés. Sakktáblamintás padló. Némán forgó ventilátorok a mennyezeten. A háttérben lépcső, egyelőre sötétben. Alma és Blanka. Egy távolabbi asztalnál Delfin. Később Radák, majd Lívia)

BLANKA Ki győzött, Alma, te vagy az igazság?
 ALMA Az igazság. Föllebbezünk.
 BLANKA Bravó. Miről is van szó?
 ALMA Illegális területhasználat...
 BLANKA Azt a! Egészségünkre.
 ALMA Egy ismerősömnek túl nagyra nőtt a terasza.

BLANKA *(kinéz a hóesésre)* Ahogy elnézem, mostanában
Nem lesz szüksége arra a teraszra.
És mondd csak, Iván?

ALMA
Hát, alig találkozunk.
Hétvégén sincs szünnapja. Ügyelet,
Tudod, iszonyú felelősség...

BLANKA
Túl leszte rajta.

ALMA
A házasságon is, nem?

BLANKA
Ne ferd már az ördögöt...

ALMA
Elváltam egyszer. *(Diszkréten Delfinre mutatva)*
E miatt a hírhedt nő miatt...

BLANKA
Á, a Delfin! Nem kell sajnálnod a Kálmánt.
Nem mindenki lehet monogám.

ALMA
...Én másodszor nem szeretnék válni.
Nem látszik rajtam semmi?

BLANKA
Nagyon is jól nézel ki.

ALMA
Hát, ha te mondd.

BLANKA
Naaa, mi van, kicsim?

ALMA
Majdnem meghaltam az éjjel... fulladok.
Én vagyok az, akit nyúzni lehet.
Akit állandóan túlhajszolnak a kliensei.
És akit mégis alulértékel mindenki, tudjuk...

ALMA
Nagyon szeretnék körbe-körbe megfelelni.

BLANKA
Nézd, itt ez a tisztító erejű hó! Ez már a te havad,
A Hókirálynő lehelte Budára.
A sár korszaka mindörökre véget ért.

Jön Radák, ellép a metrócsempés oszlopok előtt. Letül a bárpulthoz, és rendel

BLANKA *(biccent Radáknak. Suttogva)*
Úristen, tényleg itt van, testőr sem kíséri.

ALMA
(ő is biccent Radáknak) Éjfélkor föllép Binder Livia!
Ja, persze, mindent értek! A Radák
Livia legfőbb hódolója!

BLANKA
Csak volt! Múlt idő.

ALMA
Nem tudsz te semmit. Csak most igazán az!

BLANKA
Udvarol?

ALMA
Próbálkozik. Nőtlen, édesem, szabad neki.
Mindketten a pártjára szavaztunk, és órá meg aztán főleg;
És most itt ült négyméternyire tőlünk...
A közelsége jóleső bizsergést okoz.

BLANKA
Pedig tudod, hogy tárgynak tekint bárkit,
Akár egy szimpla csavarhúzó,
Holmi papír zsebkendőt,
Nem érez megbánást, szégyent, empátiát:
Nem tudja magát a helyedbe képzelni.

ALMA
Csakis így lehet úthenger!

BLANKA
(széttárja a tenyerét) A koalíció rohad. A jobbközép elunta.

ALMA
Sajnos.

BLANKA
És, pechjére, Radák szerelmes is!

ALMA
Még mindig fülig szerelmes Binder Líviába,
Ő a nő a címerében.

BLANKA
Honnan tudod?

ALMA
Kiszivárgott...

BLANKA
Ez egy félparcellányi város.

ALMA Szóval foglalt.
BLANKA Ahogy te is, Alma. Mi van, ennyire tetszik?
ALMA Nna, *ennyire* azért nem.
Jó, talán én sem rugdosnám ki az ágyamból...
De hát egy politikus? Eleve kizárt.

A bárpult fölött kialszanak a képernyők. Jön Lívია, a kivilágított lépcsőn vonul lefelé, egészen a színpadig. Aztán meglátja Radákot a tömegben, és a színpadról egy mosoly hull alá. Radák lesüti szemét a gyönyörtől. Most fut be Binder, láthatóan feszült. Ráncolja homlokát, sugallva: valami sürgős. Meghökken, hogy itt találja a kormányfőt

DELFIN *(a mellette ülőnek)* A tanítványom.
RADÁK *(Bindernek, nem törődve a feszültségével)* Belefeledkezni!...
Szabadsághimnusz és csábítás,
A megfelelő mennyiségű szexepillel.
Ó a behavazott Budapestnek énekel!
Mert ő a testet öltő Télgyönyör,
A Békeháború Tüzes Jege!
ALMA Csupa hű és csupa ha.
BLANKA *(Almának sűgva)* Értjük a Zoltánt, ez a lány tényleg gyönyörű.

Lívია belekezd a dalba: Somebody loves me. Valósággal forr a levegő. Radák a bárszékről lelépve, fél métert tesz a színpad felé

*When this world began
It was Heaven's plan
There should be a girl for ev'ry single man.
To my great regret
Someone has upset
Heaven's pretty progamme for we've never met.
I'm clutching at straws, just because
I may meet him yet.*

*Somebody loves me, I wonder who,
I wonder who he can be.
Somebody loves me, I wish I knew,
Who can he be worries me.
For ev'ry boy who passes me I shout, „Hey, maybe
You were meant to be my loving baby.”
Somebody loves me, I wonder who,
Maybe it's you.*

Lívია kecsesen meghajol. Nagy taps és ováció. Radák lehajtja fejét. Lívია elindul a kulisszák mögé. Delfin odaszalad hozzá

DELFIN Gratulálok, kicsikém. Égből pottyant csoda vagy.
Úgy kokettálsz a közönséggel,
Ahogy a macska játszik az egérrel.
Kicsit füstös, igazi orfeumi orgánum...
RADÁK *(Bindernek)* A maga unokahúga a magyar arca
A Legkisebb Jégkorszak glamúrdivatjának.
Őt élvezzük, mielőtt mindannyiunkat kiterítenek.
BINDER Elnézést, egy pillanatra, miniszterelnök úr. *(Magában)*
Annyira boldog! Egyszerűen nem merek odamenni...
Ne ma, ne tőlem... *(Habozva mégis odalép Líviahoz)*

LÍVIA *(affektálva)* Gyuszi, te itt?
Boldog karácsonyt!
BINDER *(rekedten)* Ne haragudj, szabad egy percre?
LÍVIA Hát, nem a legjobbkor. De azért mondjad csak.

7. Halálhír-duett

(Ugyanott a háttérben. Binder, Lívია)

BINDER Elnézést, Lívია... Ne haragudj,
Van egy rossz hírem.
LÍVIA Rossz híred? Vagy úgy.
BINDER Kedves Lívია, az édesapád...
LÍVIA Tessék?
BINDER Hm?
LÍVIA Gyuszi, a rézangyalát,
Na, mondd már. Mégis, mi van az apámmal?
BINDER Meghalt.
LÍVIA Meghalt?
BINDER Meg.
LÍVIA Ejha. *(Súgva)* Ez talált. Jaj,
Halkabban, még meghallja valaki...
BINDER Nos, elvitte a szíve, Lívía.
LÍVIA Elvitte a szíve... édes pofa! *(Fölcsattan)*
Mi az, hogy meghalt? Ezt hogy képzeled?

Paff lesz, a perc tört része alatt kijózanodik

Gyuszi, valami ugratás? Hiszi
A piszi.
BINDER Nem. Sajnos nem ugratás.
LÍVIA Ilyet ő nem csinál. Cserbenhagyás?
BINDER Én nem hiszem, hogy ezzel szórakozna.
LÍVIA Honnan veszed, bátyó, mégis, ki mondta?
BINDER Ki mondta? Mégis... Elza néni. Frissen özvegy.
LÍVIA Ja, Elza néni, az az elhízott vörösbeigy!
Csak kitaláció, higgyél nekem,
Ámítanak, hogy hírverés legyen. *(Kidülöngél a képből)*

8. Sötétben síelni

(Őzike út. Mátraiék lakása. Mátrai, Fruzsina)

MÁTRAI Jól aludtál?
FRUzsINA Mintha sötétben síeltem volna.
A sí nem volt igazi, a sötét igen.
MÁTRAI És hogy boldogultál?
FRUzsINA Siklottam lefelé,
Mint máskor, csak éppen sötét volt,
És a hó fekete, nem világos.
MÁTRAI Jól ment a síelés?
FRUzsINA Tudod, mire jöttem rá?
Arra, hogy sötétben az ember

MÁTRAI Ugyanúgy síel: fegyelmezetten és jól.
FRUZZSINA És egész éjjel síeltél, szívem?
MÁTRAI Dehogya, később már jól és mélyen aludtam.
FRUZZSINA És én?
MÁTRAI Velem voltál te is, aludtál, mint a tej.
FRUZZSINA Na, képzelem...

Most sötétedik be. Kilépnék az erkélyre nagykabátban

FRUZZSINA *(sóhajt)* Te vagy az én legutolsó szerelmem.
MÁTRAI Te is az én igazim és legutolsó.
FRUZZSINA Ez biztos?
MÁTRAI Biztos. Kívánjunk valamit?
FRUZZSINA *(fölpillant az égboltra)* Kívánjunk, persze, csak ne túl sokat.
MÁTRAI Nem is szabad olyan fene nagy dolgokat...
FRUZZSINA Igazad van, mert a végén minden megvalósul,
És mi meg besokallunk ennyi jótól...
MÁTRAI Legyen már vége, nem?!...
FRUZZSINA De amit most kívánok,
Azt szeretném is megkapni, világos?
MÁTRAI Fönnhangon vagy magamban kívánjak?
FRUZZSINA Magadban, kicsikém, még szép.
Mi valahogy mindig ki voltunk téve annak,
Hogy megkapunk mindent.

Bemennek a szobába, megállnak a karácsonyfa alatt: Mátrai finoman érinti Fruzzsina gömbölyödő hasát

FRUZZSINA Hányadik fa ez, Ágoston?
MÁTRAI Harmadik, ha jól számolom.
FRUZZSINA Csodálkozom is, hogy idén
Mennyire simán megy minden:
Sehol egy hívatlan látogató,
Nincs tolakodó telefon, se baleset, se rossz hír,
Még csak egy veszekedés sem...
MÁTRAI *(fölnéz a fa csúcsára)* Annyi dereng, hogy fölfele kellett nézni.
Alulról kémleltem, ott állt az almárium tetején.
Úgy két és fél éves lehettem. Anyám biztos volt benne,
Hogy simán lerántanánk, ha nem én, akkor az öcsém.
És ebben anyámnak mélyen igaza volt. Ebben igen.
Valódi gyertyák égtek. Tűzveszély, ahogy kell:
Még orromban az égő tűlevél szaga.
FRUZZSINA Ötven fő a kandalló körül?
MÁTRAI Dehogy, nem voltak tömeges karácsonyaink.
Anyám annál sokkal nehezebb ember volt,
Hogy komoly közösségeket tartson össze évekip
Rugalmasan... vagy legalább viharosan!
Tudod, színésznő... Lekoptak még a hívei is.
Az esküvőnket pont nem érte meg anyám.
De te tetszettél neki.
FRUZZSINA Igen, mondta.
MÁTRAI Szóval komoly szűrőn mentél át, tudjál róla.
FRUZZSINA Tudok.
MÁTRAI Azért szomorú sors. No de mégis jobb,
Hogy azt már nem láthatja, mi lett

FRUZSINA Magyarországból az utolsó nyolc évben.
MÁTRAI Képzeld el, idén a saját receptemet sütöttem!
FRUZSINA Forradalom... Na, ki vele, mi az?
FRUZSINA *(szinte kiéneklí a választ)* Baconös-paprikás,
Tejfőllel meglocsolt rácpontyot, da-da-da-damm!
MÁTRAI Ó, ó, ó! *(hitetlenkedve)* Jól értettem, drágám,
Fogod magad, és egyszerűen leváltod
Anyám aszalt szilvás pulykáját?
FRUZSINA Kedvesem, ez a mi kettőnk élete.

Csöngetés a szomszéd szobából

De csitt!... A démonúzó csengettyű
Most szólalt meg a hátsó szobában!
Akárhogy is, ide angyal érkezik.

Elindulnak a hang forrása felé. De közvetlenül utána gallyak ropogása, trappolás zaja a kertből. Az ablakhoz rohannak

FRUZSINA Vaddisznók, hoppá!
Egy kisebb vaddisznócsorda csörtet át a kert alján...
Összel mennyire meglepődteél,
Hogy már a víztoronynál látod őket.
MÁTRAI *(bólint)* Hát igen. Azóta
Kondába verődve járnak az utcákon,
Sőt legutóbb a Szent Orbán téren
Próbáltak befogni egy magányos süldőt.
FRUZSINA A bulvársajtó azt is tudni véli,
Hogy ez a süldő szökevény az elnöki rezidenciáról...
Egy bizonyos GONI ELTÚNT!
MÁTRAI Goni eltűnt, és a párja, SANYÓCA IS LELÉPETT!
FRUZSINA *(visít)* Elnöki Disznók! Megőrülök.
MÁTRAI Annyira szelídek, hogy újabban házhoz jönnek.
FRUZSINA Betörték ide is?
MÁTRAI Még nem, édesem.
FRUZSINA Csoda.
MÁTRAI Tényleg csoda. Elég tépázottak a védműveink.
FRUZSINA Mindig a süldők csinálják a balhét. Meg a kamaszodó malackák.
MÁTRAI Képzeld, valamiféle cinkosság, sőt összetartás
Fejlődött ki az éhező vadak és a vacogó emberek között,
Akkor levadászás helyett elkezdték
A vadak etetését. Valahogy megszokták egymás társaságát:
Előbbiek urbanizálódtak, utóbbiak barbarizálódtak...
FRUZSINA A polgárőrök GONIT ÉS SANYÓCÁT keresik!
MÁTRAI Tessék, a polgárőrök disznókat keresnek...
Ez a legnagyobb problémájuk, miközben
Szervezkedik a kormányellenes terrorizmus!
Fokozottan romlik a közbiztonság...
Pedig az érintetlenség a környék védjegye.
FRUZSINA *(nevet)* Szerinted a disznókat is a fundamentalisták bujtogatják?
MÁTRAI Mindenhol azért tényleg nem lehetnek ők.

9. Pornográf duett

(Tárkány és Radák a Duna jegére néző panorámateraszon. Radák háttá állva a folyót nézi. Tárkány profilban jelent neki)

TÁRKÁNY Kemény, kemény hideg van, elnök úr,
Mínusz tíz fok.

RADÁK Tudom, tudom, tudom!...
Hát nyitass ki egy metróállomást
Ma éjszakára, Tárkány! Legyen melegük.
Nyitassd ki a PeCsát, nyitassd ki a MüPát,
Meg a KöKit, jó polgármesterem,
S kíméld gyöngéden a szegényeket
A tél vad viszontagságaitól.

TÁRKÁNY De mégis, magasságos elnök úr,
Reggeltől estig mit csináljanak?

RADÁK Etesd meg őket makrélával, aztán...
Aztán szép csöndben makramézzanak!

TÁRKÁNY És aztán, magasságos elnök úr?

RADÁK Megoldandó a foglalkoztatást,
Ugraszd ki módos művészeidet
A jól fűtött hűtőkből, s vidd a térre,
Hogy éhező, fázó modelleikről
Frappáns nyomorpornót forgassanak
Könnyezve, és a csődöt így jelentsék!...
Hajrá, megélhetési nincstelenség!

10. Pánik Klub

(Győző Művész úti villájában. Laura, lábát fölhúzva, a kanapén ül, Győző az asztal körül járkal)

GYŐZŐ *(súgva, miközben a parkettán lépked)* Démonizált hely.
Rossz a kisugárzása, nem érzed?...

LAURA De a hely szelleme bennünk van,
Angyalom. A fal nem kognitív jelenség.

GYŐZŐ Zöld zsalugáter, de mögötte mi van?
Hallod, amit én?

LAURA Ezt a gyereksírást?

GYŐZŐ Ja-ja, sírást, és még?

LAURA Egy szöveget bevartek.

GYŐZŐ Valami egyfolytában nyikorog a szomszédban.
Járkálásra ébredtem.

LAURA Zajjal jár, aki élő, megreccsen alatta a parkett.
Megroppan alatta a gyanús föld.

GYŐZŐ *(suttogva)* Mi ez a mély zúgás?
Kattogó kávédaráló?

LAURA Ez a fogaskerekű. Krárogva fékez.

GYŐZŐ Katt-katt. És még?

LAURA Semmi, de semmi.

GYŐZŐ Szerencsések vagyunk,
Hiszen ott lakunk, ahová más kirándulni jár.
Te tényleg semmit sem hallasz soha?!

LAURA Hoppá, tényleg... Fölcsukló zokogás.

GYŐZŐ De nem csak a nyöszörgés, csoszogás, kopogás van,

Ez még semmi, de éjjel az ablakból
Látni: lidércfény lobban,
Érezni, kóboráram zümmög a falban,
Hallom, ráncos nagyanyó duruzsol a kéményből...
LAURA *(bosszankodva)* Médiium vagy, hm? *(Hangot váltva, megértően)*
Igenis, drágám. És még?
GYŐZŐ A szomszédból megint hörgést hallottam.
Valaki az suttogta:
*„Tekercselj össze hajókötéllel,
Húzd föl a lakkszízmát, korbácsolj meg.
Csak ez segít. Rajta, keményebben.”*
LAURA Erősebb széria megy a szomszédban, mint nálunk?
GYŐZŐ *(a háttérből)* Szépkilátás! Szél mozgatja a zsalugáter szárnyait
És csattogtatja a nemzeti zászlót. *(Kinéz az ablakon)*
Ezek a házak régen elit szállodák voltak.
A drinkbárból egyenest ide léptek ki, ha estély volt.
Az ügynökség annak idején
Hetekig puhított, mennyire jutányos a vétel.
És én ebben a házban laktam Mariannal tíz évig,
Itt nőtt föl a két lányom...
Furcsát érzek, valami perverz telítettséget.
Valaki megsúgta, hogy a mi házunkban
A háborúban németek vertek tanyát.
Elátkozott bérc, az a híre. *(Sziünet)*
Egyre ritkábban nézek tükörbe,
Mert attól félek, nem a saját arcom nézne vissza rám.
Hanem egy rohamosztagosé,
Aki borotvahabos képpel... Hé,
Beszorult a fürdőszobámba egy SS-tiszt!
LAURA Ha-ha, jó vicc.
GYŐZŐ Nem vicc. Éjjel ez a fickó nyugtalanítóan gargarizál.
LAURA Nem járhat zajjal, ha nem él.
GYŐZŐ *(falfehér)* Áthatol a testén a kezem!...
Ki kell bontanunk az alagsorban a falat,
Hogy megszabaduljon a szellem.
Befalazni az átkot nem elég. Ott fog nekünk
Borotválkozni ítéletnapig!
LAURA Hess!
GYŐZŐ Téglánként átvizsgálni a házat: gót betű van-e még?...
LAURA *(fölpattan)* Na ebből elég, Győző.
Meguzsonnázunk, drágám, jó?

Kabátot vesznek és elindulnak fölfelé a hegyen. Megállnak a cukrászda előtt

GYŐZŐ Ez a népi sváb cukrászda az idei sláger.
LAURA A közjogi skanzenből máris mindenki ide jár.

Beülnek, jön a pincér

LAURA Két *Schneeballt* kérünk. Maguk erről híresek, ugye?
PINCÉR Két *Schneeball*, igenis! *(El)*
GYŐZŐ *(fölemeli a hangját)* Nem látlak napokig.
És csak találgatni tudok, Laura.
Mondd, van neked másik barátod is?
LAURA Időm se lenne.

GYŐZŐ Miért, kedved igen?
 LAURA Na-na. Nem érzed jól magadat, kicsikém?
 GYŐZŐ Megint rohamom volt.
 LAURA És, fáj?
 GYŐZŐ Tudod, ez nem fáj.
 LAURA Olyan, mint egy puha abroncs a koponyámon.
 Megint *utaztál?* Te azt szoktál, nem igaz?
 GYŐZŐ Szegény kicsikém, oda jársz, ahová a madár se.
 Figyelj, ezt te nem érted. Jó, elmagyarázom.
 Ez egyfajta delírium. Olyasmit is előhoz,
 Amit a pihent józanság soha. Olyan lehet,
 Mint Indiában a brahminok tudatos mozgása,
 Amitől állítólag ihlet szállja meg az embert:
 Olyasmiket lát és hall, amiket különben
 Nem láthatott és nem hallhatott soha...
 LAURA Megtáltosít, szívem?

Jön két hólabda alakú fánk, enni kezdenek

LAURA Na milyen?
 GYŐZŐ Nagyon finom... Mondjuk úgy, hogy a roham
 Kiemel a megszokott világból.
 Kinyílik előttem valamilyen időkapu,
 Amin át a múltba vagy a jövőbe,
 Vagy egy párhuzamos jelenbe röpülök.
 LAURA Irigyellek, mondtam már?
 GYŐZŐ Ó, nem kell.
 Én nem leszek aktív, pont hogy lebénulok
 És alig tudok moccani ilyenkor.
 Sötét szobába vágyom, de valahogy
 Mindig az utcán tör rám a roham.
 Úgy képezem, ez olyan féregjárat,
 Mint amilyen a Bermuda-háromszögben van....
 LAURA *(ásít)* Na, ne fáraszsz már.
 GYŐZŐ *(sértetten)* Te ezt az egészset nem veszed komolyan.
 Kinevetsz, mi?
 LAURA Mit akarsz mégis? Én gyógyítsalak meg?
 Bebeszéled magadnak
 A végtelen számú nyavalyáidat.
 Voltál orvosnál?
 GYŐZŐ Rendszeresen visszajárok.
 LAURA És most mi lesz? Végre iszunk valamit, drágám? *(Rendel)*
 Ne kenj mindent a betegségedre. Ha ez betegség.
 És erről a nyafogásról szokjál le először. *(Jön két ital, isznak)*
 GYŐZŐ Ha ez teneked nyafogás. Az én bajom,
 Az nem szokás... Nem én irányítom.
 LAURA Ó, ez csak úgy megtörténik veled.
 Biztos azért van, mert folyton másnapos vagy.
 GYŐZŐ Nem én. Két hónapja nem iszom.
 LAURA Én meg nem vagyok felelős érted.
 Gyógyulj meg, szívem. És aludd ki magad.

Fizetnek és elindulnak fölfelé a hegyen

GYŐZŐ Itt a Szanatórium, ez a kísértetkastély.

LAURA Ég odabent a villany.
GYÓZŐ Biztos festenek, szerelnek odabent,
Mert az egész ház ki van adva télire.
LAURA Nézd, olyan jó, a szemünk láttára támad föl a hegy!
GYÓZŐ Mikor adják át?
LAURA A farsangi szezonban.
GYÓZŐ Hétről hétre újabb átadások! Sikerpropaganda!
Pedig nem is vagyunk választások előtt!
Beosonjunk?
LAURA Hát persze, miért ne.
GYÓZŐ Zárva.
LAURA Figyelj ide, Győző. Annyi minden jó nekem veled így is.
Jó étel vagy annak, aki pont az ilyet szereti.
Szívesen elutaznék veled
Szolnokig is meg vissza, Düsseldorfig akár.
A világ végéig már nem annyira.
GYÓZŐ *(motyogva)* Hát akkor majd... hát akkor.
LAURA *(bólint)* Jó, akkor valamikor valami.

Kétfelé válva el

11. Válságstáb-kerekasztal (kvintett)

(Tévéstudió, háttérben futó grafikákkal. Patríczius, Asztrológus, Fabricia, Dolina, Tárkány. Mindenki ül)

PATRÍCZIUS Üdvözljük stúdióinkban Pazár Ferencet
A Nemzeti Asztrológiától.
ASZTROLÓGUS Jó estét, hahó!
FABRÍCIA És üdvözljük a frissen fölgögyült, mély orgánumú
Dolina Ivánt, az OMSZ első emberét.
DOLINA Jó estét kívánok.
PATRÍCZIUS Szóval a poláris
Légörvényről mi tudható, Dolina úr?
Mit jelent a futóáramlás mint olyan?
DOLINA Ez, kérem, egy tartós és nagy kiterjedésű ciklon.
Csakis télen tapasztalható, és csakis
Romantikus éjszakákon.
PATRÍCZIUS Miről is van szó?
DOLINA *(az ábrára pillant a háta mögé)* A hideg és tömör légtömeget
Az örvényben fújó szél tartja a sarkkörön:
Folyamatosan hűti, egyidejűleg sűríti.
FABRÍCIA És mi van akkor, ha a szél picikét gyöngül?
DOLINA Akkor a kiszabadult levegő megindulhat dél felé.
PATRÍCZIUS És mi történik aztán?
DOLINA Telibe kapjuk az Úr dühét.
ASZTROLÓGUS *(gúnyosan)* Ez csak hipotézis.
DOLINA Dehogyan hipotézis.
ASZTROLÓGUS Akkor bizonyítsa.
DOLINA Majd pont magának.
ASZTROLÓGUS Ó,
És még én vagyok a kuruzsló?
DOLINA Tudjuk, dühösekké ránk az istenek...
ASZTROLÓGUS Igenis, Dolina úr, és vegye tudomásul,

Az ő büntetésük a mi fagyhalálunk!
 DOLINA Ahogy gondolja.
 ASZTROLÓGUS Kockafejű szakbarbár.
 DOLINA Maga csak vigyázzon a szájára.
 PATRÍCZIUS Megint kezdik?
 Na de uraim!...
 TÁRKÁNY *(megérkezik a stúdióba)* Rossz az, aki rosszra gondol.
 PATRÍCZIUS Tárkány főpolgármester a stúdióban.
 FABRÍCIA Az idei zimankó nem változtat a tényen,
 Hogy Európában az elmúlt évszázadban
 Melegebbé váltak a telek.
 PATRÍCZIUS Nos, *most* akkor is extrém fagyhullám közelít,
 Sarkvidéki hideg, hóförgeteg, vihar.
 ASZTROLÓGUS Közelít? Nos, az említett ramazúri javában itt van.
 TÁRKÁNY Így igaz, Gödöllőn reggel rekordhideget mértek.
 ASZTROLÓGUS Az elmúlt három napban az Úr négy lelket követelt.
 DOLINA Pedig mi idejében kiadtuk a hóriasztást.
 TÁRKÁNY Mi van érvényben?
 DOLINA Egyelőre narancs.
 TÁRKÁNY Kevés. Alulértékelik, ami van.
 Régen pirosat kellett volna...
 DOLINA Az is meglesz, nyugi.
 Utáljuk a pánikkeltést, de nagyon.
 ASZTROLÓGUS Itt hagyomány elbogatellizálni az ilyesmit.
 TÁRKÁNY Vagy a mi derék kormányunkat okolni a viharért.
 PATRÍCZIUS *(Tárkánynak)* Megtudhatjuk, hogyan készül föl
 Budapest az itéletidőre?
 TÁRKÁNY Persze. Simán.
 Minden háztartásban konzervtartalék;
 S a lélek nem káoszna, bűnna martalék.
 ASZTROLÓGUS Az utak máris járhatatlanok.
 DOLINA Nem igaz. Az utak beterítve
 Finom forgáccsal és gránitúzalékkal.
 FABRÍCIA Rajthelyzetben a katasztrófavédelem meg a honvédség?
 DOLINA Higgye el, korai erről beszélni, kisasszony.
 FABRÍCIA Emlékszünk, hogy pár éve a március 15-e fagyott be?...
 Elmaradtak a kokárdázások, koszorúzások.
 ASZTROLÓGUS *(Tárkánynak)* Akkor azok a maguk híres
 Hókotrói igazán nem kapkodták el.
 TÁRKÁNY Elegendő anyagot szórtunk ki, uram!
 Be kéne tartani a megengedett sebességet.
 És hát a magyar autósvirtus...
 PATRÍCZIUS Tudjuk.
 DOLINA A hósík fehérje, a lelkek sötétje.
 FABRÍCIA Aki teheti, ne induljon útnak!
 TÁRKÁNY Sírva könyörgöm, sehová senki!
 Aki falon belül van, azt legalább
 Szemmel lehet tartani. Ennyi.

12. Krízisközpont

(Hegyi szálloda. Binder fogadja Radákot a portán. Később Dolina és Alma. Mátrainak és Fruzsiniának csak a hangja)

RADÁK Sokáig azt hittem, hogy semmi különös,
Túloznak a jelentések. Mindig ez a magyaros rinyálás!
Mégis, mi van ezen csodálkozónivaló?
A Sváb-hegy rendes középhegység elvégre is,
Lassan meg lehetne szokni a hátrányait.
De itt fönt valóban megrázó a látvány.
Szibéria! *(Önkéntelen elragadtatásban)* Szibéria...
BINDER Reggel óta itt ülésezik a Nemzetbiztonsági Kabinet.
Miniszterelnök úr, rossz hírek.
Harminc-negyven vonat
Akadt el rémisztő torlaszokban,
Utasok ezrei kénytelenek
A szerelvényen tölteni az éjszakát.
Tegnap óta üresen állnak a szupermarketek.
Zárva az Opera, az összes színházak, az iskolák.
A boltokat szedett-vedett bandák fosztogatják.
A fosztogatásoknak egyelőre nincs politikai
Színezete vagy ellenzéki vonatkozása,
Igaz, nem kevés harag van jelen az utcán,
Es vannak, akik máris éheznek, nem is kevesen.
RADÁK Azonnali intézkedést kérek, Gyuszi!
BINDER Folyamatban. *(El)*

Radák belép a következő szobába, amelyet irányítóteremnek rendeztek be. Tévéképernyők a katasztrofófa képeivel. Munkatársak a számítógépeik előtt. Jön Dolina, és megáll Radák előtt. Nyomában Alma

RADÁK Igen, Dolina úr? Majdnem az életünk
Függ attól, hogy mit jósol ön.
DOLINA Miniszterelnök úr, csak mondom, ami biztos.
Hétvégén átsöpör az országon a szél,
Holnapra megint méteres hó fenyeget.
RADÁK Értem.

Dolina hátrébb húzódott, mire a takarásából előbújik Alma, nagykabátban

RADÁK *(hadar)* Kezét csókolom. Ismerjük egymást.

Alma kinyújtja a kezét, aztán Radákra, majd zavartan félrenéz. Hátrálva saját férjébe ütközik, s ekkor odaadón Dolina vállára hajtja a fejét egy pillanatra. Majd szétrebbennek

ALMA, DOLINA Jó éjszakát, miniszterelnök úr.
BINDER *(jön)* A mínusz huszonhat és fél fok
Százéves csúcsot döntött meg.
Ferihegy nem indít és nem fogad.

Megjelenik egy jól dekorált tábornok, és Binder tördeli a kezét a nyomában

TÁBORNOK Mit tegyünk, miniszterelnök úr, legfőbb haduram?
RADÁK Küldjenek Ferihegyre néhány stramm rakodógépet,

És egyszerűen hordják el onnan a havat a fenébe.
 TÁBORNOK Sajnos ilyen gépeink nincsenek.
 RADÁK Nincsenek?!
 TÁBORNOK Nincsenek. Vagyis csak a lehívható állományban,
 Ami különleges helyzetekben vethető be.
 RADÁK Hát akkor hívják le!
 TÁBORNOK Ez most az?
 RADÁK Magának nem világos?!
 Mi van, az armageddonra takarékoskodnak?
 Maguk szerint mi a rendkívüli helyzet, ha nem ez?
 TÁBORNOK Igenis, miniszterelnök úr. *(Tiszteleg és lelép)*
 RADÁK Kövessen, Binder! *(Betereli Bindert egy amfiteátrum-szerű nagyterembe)*
 A fundamentalistákkal semmi fejlemény?

Ott áll a karácsonyfa a dobogó szélén

BINDER Hát, van éppenséggel fejlemény.
 Lassan ellepik a budai hegyeket.
 Villákat szállnak meg, elhagyott boltokat,
 Kihaszánálva a vihar okozta káoszt.
 RADÁK *(föllép a pulpitusra, megtetszik neki a mikrofonállvány)*
 Az zavar, hogy még csak nem is radikálisok...
 Tufafejű anarchisták, és ami a fő: ideológia nélkül.
 A radikalizmus nem ideológia,
 Hanem hozzáállás. Nem teszetosza mellébeszélés!
 Hanem egyenes beszéd és bátor cselekvés...
 BINDER Cselekedni ezek is tudnak. Időnként felrobban
 Valamelyikünk vagy valamelyikünk háza, esetleg autója.
 RADÁK Jó, és ezek tettek? Ez a gyűlöletük. De mi az ő
 Értékrendjük, Binderem? Van nekik egyáltalán olyanuk?
 A bukott szélsőjobb a nemzeti konzervatívizmust
 Képviselte. Ideáik és ötleteik azok voltak.
 Figyelj, az milyen, hogy kémiaailag
 Kasztráltatni a pedofilokat? Egész jó, mi?
 BINDER És jogos.
 RADÁK Csak hát a buzikkal folytatták volna alighanem.
 És nem is biztos, hogy csak kémiaailag...
 Figyelj, és az milyen, hogy csendőröket
 Vizionáltak, akik majd visszaszorítják,
 Ahogy mondták: a barna bőrű bűnözést?...
 BINDER Nem is kerültek kormányra ilyen morális színvonallal.
 RADÁK Gyuszi, te engem ugye rendpártinak ismersz?
 Elárulnád, hogy ezek milyen rendet akarnak?
 Azonkívül, hogy szétverni mindent, és porig alázni mindenkit?
 BINDER Egyszerű. Ki szeretnék vizsgálni
 Az előző kormányok korrupciós ügyeit,
 Vagyonekobbzással sújtani a politikusbűnözőket.
 RADÁK Mint mindenki, aki ellenzékben van.
 De hogy mit kezdenének az így visszaforgatott pénzzel,
 Eddig még nem derült ki.
 BINDER Nem is fog, miniszterelnök úr.
 RADÁK Tegezz! A nyugati fejlődés főáramába visszatértünk.
 A botránybaloldal és a vezérdemokrácia után
 Visszaadtam a nemzetnek öntudatát!
 Minden pályázatunk nyílt és nemzetközi...

A fundamentalisták ezzel szemben...
 BINDER Ezzel szemben, miniszterelnök úr?
 RADÁK Semmi. Tegezz! Neked csak Zoltán.
 A fundamentalisták nem akarnak semmit...
 Néhány napi felhőtlen rombolást maximum.
 (A karácsonyfa díszeit babrálja)
 BINDER (kicsit szolgáian) Reformot végbevenni úgy, hogy közben
 Nem romlik a szolgáltatások színvonala,
 Kutya kemény föladat, miniszterelnök úr!
 RADÁK Újraiparosítottunk, kérlek alássan!
 Kís parlamenti többséggel is nekimentünk
 A nagy érdekcsoportoknak, igaz?
 BINDER Nagyon igaz.
 RADÁK A versenyszférát következetesen központosítottuk!
 És ezek mégis a legfőbb ellenséget látják bennem!
 BINDER Nincs kétség, hogy ön az első számú célpont.
 RADÁK Mondom, tegezz! Én úgy unom, hogy én vagyok
 Az első számú célpont. És meguntam félni.
 Egy vezető nem lehet mindig népszerű.
 A történelem, Binder, majd minket igazol:
 Volt középtávú gazdasági tervünk!
 Költségvetés? Feszés. Deficit? Leszorítva.
 Volt rossz emléké improvizációnk?
 BINDER Dehogyan volt. Ha annyit szabad mondanom...
 Miniszterelnök úr
 Népszerűségi mutatója ősszel eléggé megugrott.
 Az adók és a hangulatrontó intézkedések
 Néhány százalékot ugyan lefaragtak,
 De a státuszelmertségi faktor jó maradt:
 A privat, khm... a személye körüli hírek
 Ön mellé fordították az ingadozókat is.
 RADÁK Miféle hírek, Binder? (kivár) Te Líviára gondolsz?
 BINDER Ha szabad mondanom...
 RADÁK Líviát örökre szívembe zártam. (Binder vállára hajol)
 Gyuszi, tudod jól, hogy soha senkit ennyire.
 Figyelj, és az milyen, hogy ő a te unokahúgod,
 És ha én elveszem őt, mi rokonok leszünk, Gyuszi?
 Unokasógorok, vagy hogy a fenébe is...
 Nem élünk már a viktoriánus korban,
 De ugye megértesz, ha őt azért kímélni akarom
 A mocskos bulvártól?... Ugye igazam van?
 De mennyire, mennyire, mennyire igazam van!
 Nemsokára előjövünk. Ez nem ígéret, ez tény.
 Meguntam félni. Meg-un-tam fél-ni. (Szünet)
 RADÁK (a sajtó képviselőihez szól)
 A Kárpát-medencét megbénító vihar miatt
 Szükségállapotot hirdetünk.
 A Dunántúlon életbe lép a legmagasabb,
 A háromosztatú skálán nem is szereplő
 Négyes fokozatú készültség. (A stábnak)
 Este is jövök. (A pulpitusról lelépve Binderhez fordul) Te leszel?
 BINDER Pont este sajnos nem.
 Mindjárt Bécsbe indulok egy konferenciára.
 RADÁK Ilyenkor?
 BINDER Múzsják. Az a sztráda tiszta. A kocsim jó,

RADÁK És csak egy éjszakányi kimaradás.
Tekintsd úgy, hogy föl vagy mentve, Binder.
Estétől a fegyveres erők, a segélyszolgálatok emberei
És a menedékkeresők kivételével
Mindenkinek tilos autóba ülni.
Megmondta Tárkány: *(Utánozza a hangját)*
„Mindenki maradjon otthon!...
Kedves polgártársak, próbáljunk
Mindent föllelni saját körzetünkben!”

BINDER Nagy tudásvágy él bennem.

RADÁK Jó, de családos vagy.

BINDER Veszélytelen útnak látszik.

RADÁK Mi a témátok?

BINDER Biztonságpolitika.

RADÁK Nem vagy te stikában titkosügynök?
Kémfőnök, hm?

BINDER Arról ön is... te is tudnál.

RADÁK *(Binder vállára csap)* Á, az igaz.

A háttérben a tévé hangja

BEMONDÓ A szülő nőt szállító mentőautó
Nagykovácsi előtt, a rendészeti szakközép
Közelében elakadt.

Sötét. A háttérből Fruzsina és Mátrai hangja

FRUZSINA Ezek vagyunk mi?

ÁGOSTON Ezek pontosan mi.
Nyugi, csak azért merik bemondani,
Mert már folyamatban a mentés.

FRUZSINA Na, most mi lesz?

Jármű dübörgése, lánctap csikorgása és egy reflektor erős fénye

HANG Erőt, egészséget! Maguk azok? Na hát akkor. *(Csecsemősírás)*

13. Nemzeti Cserkelők

Üzletközpont. Fölborított gondolák, szétdobált áruk, szemét. Bútorokból hevenyészett barikád. Szakadár fegyveresek őrzik a bejáratot élikön Tordával. Egy barettsapkás, vezetőnek látszó férfi jön, Etele. Vele van Laborc, Robi, Kovács. Később Laura

ETELE Hegyvidék Központ! Nemrégiben még olyan volt,
Mint egy elszigetelt objektum
A karácsonyról itt maradt díszleteivel.
Éppen megint van áram. Jár a mozgólépcső,
Bár sáros bakancsoktól, csikkektől koszolódik.
Üvegcserepen tapos, aki a műmárvány padlón lép.

TORDA Hogy is hívták az éttermet?

LABORC Valami Michelin-csillagos valaminek.

TORDA Te emlékezhetsz, Etele...

ETELE Változó tulajok és változó név...
Ez az a hely, ahol egyszer nem tudtam fizetni AmExszel...

Azt mondtam a pincérnőnek: kimegyek, lerúgok
 Két csillagot az ötből, oszt a helyetekre teszlek titeket.
 ROBI Mi sosem engedhettük meg magunknak ezt a házat.
 LABORC Kivéve téged, főnök.
 ETELE Jó, kivéve engem.
 De hát én mégis itteni vagyok, hegyi gyerek...
 Ti meg nem. Jó, még lehettek egyszer azok.
 LEVENTE Átfésültük már a delikátokat?
 ETELE Párszor. De átfésülték mások is,
 Mindenkinek kapóra jött ez a tél.

Magas és szeplős, fiatal lány érkezik, úgy van öltözve és sminkelve, mint egy topmodell. Csizmájáról leveri a széttaposott, piszkos hókását

LABORC Jelszó?
 LAURA Három Tenger.

*Etele leveszi a sapkáját, alatta kopasz. Pajzán mosolyút, kicsit karcos és hamiskás, amúgy képessé-
 ges, meggyőző embernek tűnik. Úgy cikázik az tűzletek között, mint egy puskagolyó. Laura izgatott
 lesz a pusztá látványától is. Etele egy simaképu, jelentéktelen külsejű férfival járkal*

ETELE Mit mondtál, ugye volt külügyes vagy?
 KOVÁCS Igen, a minisztériumból.
 ETELE Elárultad őket?
 KOVÁCS Kirúgtak. Nem kell miattam aggódnia.
 Utoljára a közbeszerzési osztályon dolgoztam.
 Khm... Még az előző kormány idején.
 ETELE Nem érezted jól magad?
 KOVÁCS Hát, nem nagyon.
 ROBI Akkor se, most se?
 KOVÁCS Sajnos ez van.
 ETELE Hogy hívnak?
 KOVÁCS Kovács.
 ROBI Helló, nálunk nincs vezetéknev.
 Csak keresztnevet mondj.
 KOVÁCS Levente.
 ROBI És tegeződünk, ezt is jól jegyezd meg.
 TORDA Közélről kicsit zavarodottnak tűnsz nekem:
 Árkos szem, petyhüdt bőr, nyirkos tekintet...
 LABORC Akár egy bukott üzletvezető.
 ETELE *(Laurához fordul)* Á, nézd csak, Levente, van itt valaki, akiből
 Nem néznéd ki a harcost.
 Valamelyikünké tökéletes kamuflázs...
 Mit mondtál, szépségem, hogy is hívnak?
 LAURA Laura. *(Ringatja azt a hosszú, karcú lábát, ami nem akar véget érni)*
 ETELE Kedvesem, mondd, elmúltál már te húszéves?
 LAURA Talált. Éppen most vasárnap.
 ROBI Isten élteszen.
 ETELE És mondd, ugye te pultosnó vagy Pesten?
 LAURA Így igaz.
 ETELE Szóval nem az a kimondott
 Sámánista-anarchista jelölt? Nem az a született
 Nemzeti fundamentalista lány?...
 LAURA Hát nem.
 ETELE Mondd, hölgyem, a kapcsolatfölvétel könnyen ment?

LAURA Nem mondhatnám.
Egy titkos fundamentalista ismerősöm...

ETELE Téged vajon a kaland vonz ide?
A Rám-szakadék mélységű, óriási kék szemeddel.

LAURA Nem csak a kaland.

ETELE Fáradtnak tűnsz, Laura.

LAURA Igen, mert alig találtam ide. Eltévedtem.
Ezt a teret folyton egy másikkal keverem...
Látjátok, milyen javíthatatlan vidéki lány vagyok?
Ahhoz képest sokat javultál.

ETELE (somoilyogva) Hát eszmeileg biztos.

KOVÁCS Javultam? Mire gondoltok?

LAURA Hát a politikai nézeteidre.

KOVÁCS (dünyögve) A nők meg a tájékozódás két össze nem férő dolog.
Képtelenek eligazodni bárhol,
De zseniálisak a fészekrakásban.
Ha megtalálták a pontot, ahol letehetik a seggüket,
Akkor tényleg boldogok, igaz?

LAURA (zavartan mosolyogva körbenéz)

ETELE Te tényleg sámánista vagy?
(fölélénkülve) Mi az hogy! Én vagyok a fő-fő táltos,
És itt állítjuk föl holnap a napoltárt.

LAURA Rovásírással üzentek a népnek, meg minden?

ETELE Aha. Rovással csak akkor, ha nagyon ráérünk.
Ide verjük be az életfát, kicsikém... És aztán,
Kegyess Földanya, hozzád fohászkodunk!
Nagy dolgot fedeztünk föl, olyan nagyot,
Ami mindennap újabb lelkesedéssel
Rázkódtatja meg a bensőnket:
A minden korlátot legyőző életet!...
Égi sárkány szórta ránk e nagy havat
Rejtekadó takarónak!
(Tekintete a melléte álló, csontsovány fiúra ugrik)

ROBI Robi lesz a segédáltosom. Ha vállalod, Robi...
(hízelegve) Még szép. Táltos vagy és mégis AmExszel fizetsz,
Ez benned a szép.

ETELE Robikám, te csak verjed a dobot.
Amikor zenélünk, kinyitjuk a belső kapukat,
Tudva, hogy nagy dolgok történhetnek velünk.
Robi, eldöntöttem, a mozgalmi neved
Koppány lesz, Nagyroppány, jó?

ROBI Persze, köszi.

TORDA Szívzsibongató érzés forralja a vérünket!
Tűz a javából!

Laura csak néz, nem tudja, sírjon-e vagy nevéssen

NAGYKOPPÁNY Figyelj, Etele, te mondd el neki?

ETELE (macskabölcstől formál az ujjával, s a bölcstől mögül beszél vontatottan, talányosan mosolyogva) Az a helyzet, hogy keressük a megfelelő embert.

LAURA Megfelelő embert, mire?

ETELE Egy farsangi bálba
Delegálnánk valakit, lehetőleg szalonképes embert.
Mert minket tuti, hogy nem engednek be oda.
És te a porcelánbőröddel, arisztokratikus...

LEVENTE Arisztokratikusnak látszó...

ROBI Szépségeddel...

LEVENTE Nos, ha előtte kipróbáltunk, és megfelelő
Embernek bizonyultál, akkor...

ETELE Nagy tervről van szó. Ki ismerteti?

ROBI *(nyakát nyújtogatva)* Na, majd én!
Figyelj, kislány, tudod, hogy kik vagyunk mi?

LAURA Persze.

LABORC Na kik?

LAURA Ti vagytok a magyar elitalakulat.

TÖBBEN *(mintha kigyúlna a fény a szemükben)*
Úgy van, mi vagyunk a NEMZETI CSERKELŐK.

LAURA NEMZETI CSERKELŐK, ez is olyan férfiasan hangzik!
Olyan szexin.

ETELE A CSERKELŐK, akiknek zenéjében ott viharzik,
Ott söpör, és mindent ledönt, beragyog az élet
A maga fölmérhetetlen valójában!!

TÖBBEN Húúú!!!...

LAURA *(színtelt áhítattal)* Tényleg ti vagytok azok?

TORDA Pontosan. Úgyhogy ennek fényében cselekedj majd!

ETELE *(rágyújt)* Kislány, egy kérdés. Van valami, ami érdekelné...
Te tényleg szemben állsz a demokráciával?

LABORC Akkor bizonyítsd be!

ROBI *(gúnyosan)* Te aztán, jól fizetett vendéglátósként, szemben állsz..

TORDA De igazából mi a te bajod velük?

LAURA Az, hogy gyáva, konformista EU-lakájok.
Hogy nincs magyar arcuk. Önállótlanok.

ROBI Jól mondd. A befagyott Európában
Csakis a függetlenség a nyerő.

ETELE Elszakadnak a részek, többé nem járunk át egymáshoz,
És a hó mindent belep lidérces éjjel. *(Fölemelkedik)*
Radák, meg kell hagyni, egész jól kommunikál,
És tudjuk, rettenetes fegyver
A jól megválasztott szó. Micsoda lehetőség
Megetetni akárkivel akármit.
Radák arra büszke, hogy gondoskodik!
Gondoskodó állam és jó vezető?!
Hányan tartották annak magukat?
És mire mentek vele?

ROBI Valójában mind lenézték a néptüket.

ETELE Idegenszívű elfajzottak, pfúj!

TORDA Ne legyünk Európa balekjai.

ROBI *(Laura szemébe nézve)* Akkor velünk tartasz?

ETELE Persze.

LAURA És kérhetünk tőled akármit, igen?

ETELE Igen.

LAURA A mi javunkra, az ő rovásukra.

ETELE Oké.

LAURA Ha be tudnál illeszteni a táncrendedbe
Egy nagy embert...

ROBI Nagy embert? Vajon kit?

LAURA A kérdés csak az, hogy van-e szándék?

ROBI Szándék van.

ETELE Hát akkor hurrá, kislány!
Biztos? Most még meggondolhatod magad.

Maradsz? Nagyon jó. Lesz, ami lesz,
 Belevetjük magunkat az élet teljébe,
 Megmozdítjuk a legjobb énjünket,
 Hadd törjön föl a legizzóbb életerő
 A lehető legmélyebbről!
 Valami sajgató, legvégső igazság kell nekünk!... (Szünetet tart)
 Alszol? Itt alszol? (Atkarolja Laura vállát)
 LAURA (zavartan) Nekem nem megy ilyen gyorsan.

14. „Európa-oratórium”

(Mátrai, Pispek, Binder a Duna jegére néző panorámateraszon. A korcsolyázókat és a fakutyázókat figyelik a korlát mellől. A jég peremén fabódék, sültgesztenyeárusok dobkályhái. Egy pultnál Delfin áll egyedül, forralt boros bögrével a kezében. A harmadik pultnál Dalma és Laura isznak)

BINDER Szóval nem mondhatni, hogy a fundamentalizmus
 Derék polgárok naiv képzelődése, annyi szent.
 Nem találgatjuk többé,
 Hogy ezek vajon tényleg komoly és tisztességes,
 Nemes szándékú emberek-e.
 Mert kétségtelenül nem azok.

MÁTRAI Jó és rossz? Ők kívül rekednek ezeken a kategóriákon.
 A tisztességet szerintem fölülírja szemükben a függetlenség
 Meg egy jó házibuli vágya,
 Bármilyen eszközt bevethetőnek tartanak.

BINDER Lobogó szemű, fiatal géniuszoknak tűnnek,
 És meg vagyok győződve róla, hogy azok is.

PISPEK Az sem zavar, hogy nem egészen tiszták?
 MÁTRAI Bercikém, mi az, hogy tiszta, manapság?
 Az sem igaz, hogy minden terrorista táltos
 Egytől egyig degenerált fazon,
 Ez csak rosszindulatú híresztelés.
 Akiket látunk a neten, azok kicsattanóan
 Egészséges, kerek, magyar arcok mind.

BINDER Bizony. (Lenéz a korcsolyázókra) Szóval egy új jégkorszak, mmm!
 PISPEK (szomorúan összenevet Mátraival) Vajon mekkora?
 MÁTRAI Nem tudom, de csupa izgalom vagyok.
 PISPEK Ismétlődik a rossz termés minden évben?
 MÁTRAI A harmadik fiasco már meg se lep.
 Éhínség dül a perifériákon,
 Aztán a hiánybetegségek nyomán
 A lakosságszám néhol drámaian csökken.

PISPEK (viccel) Ami nem is olyan nagy baj.
 MÁTRAI (fejét rezignáltan Pispek vállára hajtja)
 Nézd, fiam... Ne légy ízléstelen.
 Pár év, és megszűnnek az utazások,
 Az erőforrásaink kimerülnek,
 És tízszer drágább lesz a kőolaj.

PISPEK Nem gondolod, hogy utazások híján
 Előbb-utóbb véget ér a diplomácia,
 Vagy az akadozó internetre szorul?
 MÁTRAI (vállat von) Csak átmenetileg.
 PISPEK Ó, átmenetileg nincsenek utazások?
 Életünk végéig tart ez az átmenet.

BINDER A mi fontos embereink Európában
Túlságosan függnek a repülőiktől.
Kapkodósak, szörnyen türelmetlenek,
Lusták vonatozni.

MÁTRAI Amúgy nem mindegy?
Mindent, de mindent láttunk már, mi hiányzik?

PISPEK *(leplezetlen kárörömmel kántálja)* Nekem semmi.
Épp csak a repülő zarándokokat sajnálom...
Na, mi van, *brothers and sisters*, mi a bánat?
Eljött a ti időtök, El Camino-járó
Idióták! Útifétis-hívők! Gyalogosok!
Keljetek útra régi szenvedéllyel!
Olyan lesz újra, mint az ősközösség,
Ha tényleg csak a gyalogszer marad.

BINDER Sejthettük volna, hogy ezzel az egész
Fölmelegedés-propagandával
Csupán egy lappangó lehűlést kompenzálnak...

PISPEK *Ach Mensch!* Most elbukik
Minden, ami Európa, legelőször is Athén.

MÁTRAI Athén abbahagyta a teremtést.
Halott rég, Balkán lett belőle. Kész, kimúlt,
Balkánabb, mint Konstantinápoly, annyi szent,
Mióta nincsen haladó bölcselete.

PISPEK Athén? Az egy vicc. Aztán Róma esik el,
Mivel túlélte a festőit, a pápáit és a pápái is őt.

BINDER Utánuk London is ledől!
MÁTRAI Ugyan, London.
London túl zsúfolt és túl színes lett, alig Európa...
Londonra nem is emlékszem.

PISPEK Párizs szintén kipurcan, mivel abbahagyta a teremtést,
Mivel száz éve nincsen fiatal... költészete!
Sem fiatal kultúrája! Csakis kirakata van:
Állagmegóvó és csomagmegőrző,
Mindenestül múzeum és minden íze műanyag.

MÁTRAI Európa halott, Európa beteg,
Prostituált föld! Isteni, magas homloka
Teljesen elcsúfítva a fényreklámokkal!
A Mesterdálnokok vicces, törekvő
Nyárspolgárrímeit zengő favázak,
Meg a habfehér Calatrava-állomások is.
A kárhuzatos bálványimádás,
A túlbuzgó Mária-kultusz ugyanúgy halott,
Mint a protestánsok csupasz idege.

Megvilágosodik Delfin asztala. Binder fölfigyel Delfinre, Mátrai és Binder is odafordul

MÁTRAI *(Delfin felé, suttogva)* Európa utolsó hősnője Turandot volt *from China*,
Azóta nincsen születő operánk! S ha igen, a végeken reked...

DELFIN Á, szia, Ágoston.

MÁTRAI Szia, Delfin.

PISPEK *(elismerően méri végig Delfint. Suttogva Mátrainak)*
Te ismered? Nagyon? Neked is megvolt?...

MÁTRAI Bertalan, ne légy ízléstelen. *(Delfinre)*
Csoccoszán neki reménytelen szerelem volt,
És Turandotról nem is mert álmodni...

PISPEK Európa halott, a világ közepének szánt sörkertekben
 Elbutult népével, amely sose bölcsült meg,
 Népének zúgó-búgó basso continuójával,
 A neonszínekben pompázó focistahordákkal...
 BINDER *(ásítva)* A tehetségkutatókban föl-alá szánkázó sztárocskákkal!
 PISPEK A díszhímekre rátámadó szőkefronttal!
 Az ilyen és olyan tufafejű ultrákkal,
 Extrémkommunistákkal és extrém újnácikkal,
 Akik verekednek a koncon. De min is?

Megvilágosodik a szomszéd asztal, ahol Dalma és Laura ülnek

DALMA Régen beszéltünk, szívem. Megvan még a Győző?
 LAURA Győzöt dobtam, elég a pszichopatákból.
 DELFIN *(halkan a pultnál)* Ó.
 DALMA És, van új barátod?
 LAURA Van. Egy nagy, erős férfi.
 DALMA Szóval megint egy nagy, erős... De most normális?
 LAURA Nem, kérlek, most sem normális.
 DALMA Te jó Isten, családos?
 LAURA Nem. De legalább most nem idegbeteg.
 DALMA Hanem milyen? Másképp örült, édesem?
 És mikor mutatod be a te Dalma barátnődnek?
 LAURA Korai. Tudod, még bújkálunk,
 Külvárosi eszpresszóban, negyedórákra....
 Még nem mondhatok konkrétumokat.
 Én mindig kifogom az örülteket,
 És egy darabig éppen ettől jó nekem.
 DALMA Elképzelni nem tudom, hogy mihez kezdenél,
 Ha egyszer végre összejönne egy normális emberrel...
 LAURA De vele az erő, kicsikém! Mit csináljak, hogyha egyszer
 Kislánykorom óta vonzódok az ilyen
 Nagy, erős férfiakhoz?

Dalmáék és Delfin pultja is elsötétiül

MÁTRAI Olyan tenyészet és enyészet ez,
 Mint a császárkori Róma volt
 A legutolsó szaturnáliák idején.
 PISPEK *Ach*, innét soha többé sincs elmozdulás,
 Mindenki végzetesen magára maradt.
 MÁTRAI Európa halott, Európa halott,
 Nem találnak szavakat rá szóvivői!
 Zavarba jönnek hipokrita hírlapírók.
 BINDER Délen a fadótól fád luzitánok
 Most már végképp máshogy lesznek szomorúiak,
 Mint az ólomsúlyú nótáiktól nehéz magyarok.
 MÁTRAI Európa nehéz, Európa kopár, Európa halott,
 S a fönntartható fejlődés: illúzió!...
 BINDER Apáink álmában még volt bizonyos haladás.
 PISPEK Hajajj! Mondd, mi segít e kíméletlen ébredés után?
 Morzsolgatni egy elkeseredett imát?
 Valami szentimentális rádiómaszat,
 Szélfútta esetlegesség,
 Ami mégis megnyugtat, erőt ad?

Jöjjön bármi mocskosul szép popzene?
Vagy jöjjön egy fényes anthem Purcelltől?
Vagy a kifacsart Örömdá?
MÁTRAI Ó, nem. Fűzfára függesztve az összes hegedű.
Mintha máris számkivetve Sionból,
Babilon vizeinél ülnénk mind;
Habár zsoltárunk jajgatása néma.

A színen sötétedni kezd. Kigyúlnak a rakpart lámpái

15. Olvadás

(Este a a Duna jegére néző panorámateraszon. Egy rendőrtiszt ágál fönt a rakpart peremén)

TÁRKÁNY Olvadás van! Olvadás van!
PISPEK Ki ez a fontoskodó fakabát?
BINDER Te, ez nem személyesen Tárkány főpolgármester
Rendőrtishti ruhában?
MÁTRAI Pedig az ilyen jelmezbál
Szigorúan tilos.
PISPEK Á, maga a Vasprefektus?...
TÁRKÁNY A törvény nevében! Olvadás van.
PISPEK Ez csak átmeneti olvadás.
TÁRKÁNY Nem hallotta, uram? Hagyják el a területet.
Akik nem engedelmeskednek a fölszólításnak,
Azokkal szemben kényszerítést alkalmazunk...
(Valamivel szelídebben, szinte könyörögve)
Emberek, takarodjanak lefele a jégről, jó?

Függöny

II. FELVONÁS

1. Az új Európa

(Hotel Schwäbisch konferencia-központ. Radák, Dolina, Jócsikné)

- RADÁK Mire jutott, kedves Dolina?
DOLINA Miközben sarkkörtől levegő söpör végig
Európán és majdnem az egész Észak-Amerikán,
Viharok és tektonikus mozgások zajlanak a lélekben szintúgy.
Repedések keletkeznek a családok szövetén.
- RADÁK Miniszter asszony kíván valamit hozzáfűzni?
JÓCSIKNÉ Hogyne, miniszterelnök úr. *(Lelkesen olvassa egy csíptetős dossziéból)*
A betegeskedő Európában az emberek háromnegyede
Fizikai vagy mentális problémákról számol be,
Félelem, álmatlanság és testi-lelki rossz közérzet...
- RADÁK Olyan idegesítően pitiáner módon hull szét minden!
Sajnos nem olyan méltósággal,
Mint ahogy a világ legutolsó napján fog majd széthullni,
Mert akkor már az a tény is megnyugtató lesz önmagában,
Hogy nincs többé gondunk, nincs több nyavalyánk,
És nincs elintézetlen, megoldatlan ügy.

Jócsikné és Dolina gyanakvóan összenéznek: csak provokálja őket a kormányfő?

- RADÁK *(álszentül)* A klíma az oka a kedély általános lehűlésének?
JÓCSIKNÉ Dehogysis. Társadalmi jelenségeket
Csak társadalmi jelenségekkel magyarázunk,
Soha természeti tüneményekkel,
Például a délibáb ördögi gonoszságával.
- RADÁK Tudom, tavaly óta nagyon divatos nézet ez.
Jó, és a társadalom?
- JÓCSIKNÉ A társadalom? Nem vagyok szociológus,
Sem biztonságpolitikai szakértő, a többit ne tőlem
Kérdezze, miniszterelnök úr.
Kétségtelenül nő ugyan a társadalmi feszültség,
De ez nem az egészségromlásban mutatkozik meg,
Mivel a feszültség összekovácsolódást szül,
És az összefogás támogató kohéziót jelent. A léleknek is.
Minden krízis idején fölbukkannak aranytartalékok...
- RADÁK *(mosolyog)* Teher alatt a pálma.
Legjobb ilyen szempontból a diktatúra, nem, Dolina?
Olyankor az ember sose tudja, mire számíthat.
- DOLINA Vagy nagyon is tudja. És ez vagy végképp gyámoltalanná teszi,
Vagy nagyfokú leleményességet fejleszt ki benne.
- RADÁK He-he, hát igen.
- JÓCSIKNÉ Ahogyan háborúban is csökken a szorongásos és hangulati
Zavarok vagy az öngyilkosságok aránya,
Ugyanúgy az össznépi stressz, valamint
Az összetartozás érzését fokozó
Hatások is kiegyenlítik egymást:
Összebújunk forró szívvel, mint a forradalomban!
A hívők úgy érzik, imáik még hatékonyabbak.
És mostanában hihetetlen jól keresnek

A természet- és meteogyógyászok,
 No meg a humánmeteorológusok.
 (fölszisszen) Például maga, Dolina!
 Miniszterelnök úr... (elharapja)
 RADÁK Magyarország többnyire
 DOLINA Nélkülöző ország volt mindig,
 RADÁK És Budapest – leszámítva parádés millenniumait –
 Nélkülöző város. Meg is szokta, hogy az.
 Úgy vélem, ennek ellenére sem lehet ráfogni
 A magyarságra, hogy nemzetként depressziós.
 Kétségtelen, vannak depressziós vonásai;
 És baj, hogy a rendszerváltás után föllazultak
 A társas hálózati kapcsolatok,
 A megbízható, szociális védőháló.
 Úgy látszik, egy új jégkorszak
 Kellett hozzá, hogy újjáépüljenek!
 Én máris érzem az általános közeledést!
 A magyar örömképesség is legendás.
 Tehát a hazát kivéreztetni mégsem sikerült senkinek.
 Ennyi! (Kinyújtózkodik) Hölgyem és uram,
 Jó éjszakát! Boldog új évet önöknek! (Mind el)

2. A hétpecsét

(Lívia lakása. Radák csönget, Lívia nyit ajtót)

RADÁK Mi újság, szerelmem? Jól látom, neked nincs karácsonyfád?!
 Hozassak egyet, bébi? Fél szavadba kerül.
 LÍVIA Hagyjad, elkéstem vele.
 Zoli, ne mondj semmit, jó?
 Szerepet tanulok, azért vagyok ilyen... zilált.
 RADÁK Melyik is ez?
 LÍVIA Hát a Stuart Mária.
 RADÁK Királynő leszel?
 LÍVIA Ugyan, bebörtönzött aspiráns.
 RADÁK Sokkal jobb, mint egy rettegő miniszterelnök.
 Máriának nincs miért izgulnia.
 LÍVIA Izgulni mindig van miért.
 RADÁK Ő tudja már, hogy meg kell halnia.
 LÍVIA Igaz, hogy mindenkinek egyszer...
 Az ember néha olyan, mint az úzótt vad,
 Amikor egy szerep megoldásait keresi.
 RADÁK Ühüm...
 LÍVIA Mert ezzel együtt hirtelen a saját életében sem
 Találja a helyét.
 RADÁK Igaz.
 LÍVIA Te is ilyen vagy.
 RADÁK De még mennyire!...
 LÍVIA Nehéz lehet neked lenni.
 RADÁK Néha nehéz. (Sóhaj) Szóval te
 Eljátszottad Zsút egy buta szinglifilmben...
 LÍVIA Azért megnézted, ugye?
 RADÁK (hazudik) Dehogyan néztem.
 Díva voltál az éjszakában, és most már Stuart Mária is!

LÍVIA Nem sok ez együtt?
RADÁK Dehogynem.
Szólít a színpad,
És te gombnyomásra indulsz?
LÍVIA Ahogy te is.
RADÁK És nem fogsz ebbe belehalni?
LÍVIA Én ugyan nem...
Ez a főzőfülke, tudod.
RADÁK Konyha egy szállodai szobában nem indokolt.
LÍVIA Szálloda? Mi is volt ez régen?
RADÁK A Hotel Lomnic.
LÍVIA Lomnic!
RADÁK A lakásom két egybenyitott, hajdani apartman.
LÍVIA Ez az a panorámás hegyi szálló,
RADÁK Ahol a náci szálltak meg a háborúban,
LÍVIA Gestapo meg egyebek?
RADÁK Aha. Pontosabban azok egyike.
LÍVIA Húha, elég nehéz lehet ilyen házban lakni. *(Isznak)*
RADÁK Nem főztem. Gyászolok, Zoli, ezt ne felejtsd el.
LÍVIA Jó, jó, gyászolj, Lívia. Én úgysem vagyok éhes.
RADÁK Te az apádat, én a hazánkat gyászolom.
LÍVIA Ne túlozz.
RADÁK Hadd nézzelek csak, szerelmem.
Most látlak életemben másodjára közelről.
LÍVIA Hihetetlen, ez te vagy.
RADÁK Ez én, ez én, ez én.
LÍVIA Titkosak vagyunk, ugye? De mennyire titkosak?
RADÁK Szuperhipertitkosak.
LÍVIA Szuperhipertitkosak?
RADÁK Mi vagyunk a hétpecsét, a hétpecsét, a hétpecsét...
LÍVIA Csak a fél város tudja.
RADÁK Csak a város *egyegyede* tudja! Az is inkább csak sejtí...
LÍVIA De mondd csak, mi a búbánatért titkolózunk?
RADÁK Talán szégyellsz?
LÍVIA Én, téged? Nekem nincs szégyellnivalóm.
RADÁK És hi-he-tet-len büszke vagyok rád.
LÍVIA De meg kell értened, így *praktikus*.
RADÁK Praktikus, miért?
LÍVIA Mert féltelek a tapintatlan emberektől.
RADÁK Magadat félted.
LÍVIA Magamat nem, e tekintetben edzett vagyok.
RADÁK És miért nem vállaljuk nyíltan egymást?
LÍVIA Miért nem fordítjuk komolyra ezt az egészet?
RADÁK Ha jól tudom, te nőtlen vagy, én meg hajadon.
LÍVIA Világos, félted a magányosfarkas-imidzsedet.
RADÁK Nem. Nem azt félted. Korai még, Lívia.
LÍVIA Még nem jött el a mi időnk. De nemsokára előjövünk,
RADÁK És mi leszünk a legláthatóbb emberek Magyarországon.

A nő Radák ölébe ül, és lassan körözni kezd a csípőjével, még mindig van rajta három réteg ruha

LÍVIA Legláthatóbbak?
RADÁK Aha. Mutasd magad, angyalom.
LÍVIA De felöltöztél! Mi az, nem fűtenek nálatok?
RADÁK Nyugalom, okoska, ne türelmetlenkedj.

Lívia kimegy és fél percre eltűnik a fürdőszobában. Radák alétan hever a széken, majd föltápáskodik, és kínjában a könyvek gerincét kezdi nézegetni. Jön Lívia. Radák lesodorja róla a bézs felsőt, egy pánt nélküli, kék, fodros miniruha került elő. Ölekezés közben a krémszínű szőnyegre dőlnek.

RADÁK Megjött a kedved, Lívia?
LÍVIA Tudod, hogy veled igen...
Tőled még ez is kell.
RADÁK Ez már kölcsönös és csatagos szerelem.
LÍVIA Na, most basszál meg.

Tűzijáték és petárda hangja az utcáról

RADÁK *(suttogva)* Hm, az elnöki köszöntőről lemaradtunk,
Pedig én bírom a Székely humorát... *(Kilépnek az erkélyre)*
És tessék, tessék, így jártunk megint!
Javában újra januárban gázolunk. *(Megnézi az óráját a mandzsetta alatt)*
Négy és fél óra volt az egész,
Erre ment ki az egész fölhajtás,
Ide vezettek a többnapos előkészületek,
Pontosan erre és ide...
LÍVIA Nem alszol itt, Zoli?
RADÁK Hogy képzeled? Szia. Nyakunkon az újév. *(El)*

3. Majd ha fagy

(Kórus és duett, repríz a Proológus témájára. Radák miniszterelnök, Tárkány főpolgármester és a női kórus)

VEGYESKAR *Az ember csöndre vágyik és közrendre éhes!*
Énképe úgy hordozható, ha pozitív.
Kedves vezető simul nemzetéhez,
S gyöngéd ígéibe belédobban a szív.

RADÁK *Rend lesz, azt mondom, majd ha fagy.*
Csúf dolog kisebbséget kriminalizálni.
Fázékony szegényekért szól a szózat.
Örvendhetnek országunk páriái:
Töröltük az alázó szankciókat.

VEGYESKAR *Hajrá, meg kell szállnunk a médiát.*
Dőljön mindenhonnét a propaganda!
Még szigorúbb törvényeket! Vivát,
Ha kondul ünnepnapjaink harangja.

TÁRKÁNY *(telivér punchline hiphop)*
Akkor, amikor az újbaloldal
Alkura készül az ultrajobbal
Langyos lesz minden kriptonáci
Termoszában a Lipton Ice Tea

VEGYESKAR *Sohanapján, Senkiföldjén, majd ha fagy.*

TÁRKÁNY *A kendőzetlen Endlösung után*
Nem lesz több kínos botrány Újbudán

RADÁK *Rend lesz, azt mondom, súlyos, mint a fagy.*

VEGYESKAR *Hajrá, meg kell szállnunk a médiát.*
Mééég! Kormányzati sikerpropagandát!
És szigorúbb törvénykezést! Vivát,
Ha halljuk ünnepnapjaink harangját.

4. Riadó!

(Nukleáris Adatközpont az erdő mélyén. Sötét. Robbanás hagyja. Hangok, később Laura, Robi, Etele)

HANG 1 Fölkelni, emberek!
HANG 2 Riadó, tűz, tűz, tűz!!!
HANG 3 Mindenki kifelé, ébresztő, tűz van a portán!
HANG 1 Tűz ütött ki, Uramisten, gyerekek! Egy gyújtógránát...
HANG 2 Nem is egy.
HANG 3 De hát a biztonságos működést
Harmincezer szenzorunk felügyeli...
Ajtónyitástól a víz hőmérsékletén át
Az áramfogyasztásig mindent érzékelniük kellett volna...
HANG 2 Mi van, elaludtak az éjjeliőrök? A fületeken ültök?
HANG 1 Kit kell ilyenkor hívni?
HANG 2 Most már a sereget.
HANG 3 A Készenléti Rendőrség
Objektumvédelmi főosztályához
Vagyunk bekötve. Máris elindultak hozzánk.
HANG 2 Az oltást azonnal megkezdeni!

A tűzharcban sebesen visszavonuló csoport élén egy alig húszéves lány lohol lihegve

LAURA Fiúk, én elleneztem ezt a támadást!
ROBI De miért, Laura? Figyelmeztetésnek szántuk...
LAURA Bennetek az volt a jó, hogy úgy terveztek támadást,
Mint egy sugárutat. És az volt még a jó, hogy ti nem
A hóbortjaitokat igazolni vágyó hackerek vagytok...
De nem is vandálok, nem a rombolásban lelték
Életörömöt. Erre tessék...
Mert ha ezt kikapcsoljátok vagy porig romboljátok,
Akkor mire volt jó fölépíteni,
Órizni, féltetni évekig?
ETELE Hülye vagy? Senki sem akarja kikapcsolni.

Elnyeli őket az erdő

5. Van-e Budán atomerómű?

(Egy krémfehér és télikertes zugligeti villa. Ottília, a házvezetőnő reggelit készíti, Radák körülötte sürgölődik)

RADÁK Friss liliom a kristályvázába,
Ez az én emblémám.
OTTÍLIA Ezt hogy értem, a címere?
RADÁK Nem a címerem,
Hanem a jelem az oviban... És igen,
Tea is kell, persze... az állandó idegesség ellen
Nyugtató macskagyökér, erős citromfű...
OTTÍLIA A vendége dohányszagú?
RADÁK Nem tudom. Nem hiszem.
Mert én biztos nem... De olyan jól mutat itt ez a szivar.
Nehogy polírpaszta maradjon az ezüst pudingoskanálon!

És a kandallóban szépen ropogjon az a tűz!
 Legyen ez a lehető legkomolyabb reggeli a hegyen.
 Elterveztem sokszor,
 Hogy majd a negyvenedik születésnapomon befekszem
 Valamelyik erdei magánkórházba.
 Mondjuk, egy olyan villába, amilyen ez.
 Az én „téli palotám!”
 Nostalgiaival gondolok az emberek közelségére is.
 Némelyik egyenesen hiányzik nekem,
 Pedig a vendég nálam nem ritka esemény.

Kiszimatol a verőfényes verandára, jégvirágtól csillog az összes fényes üvegtábla

RADÁK *(gyorsan, sítgva)* Aki jön, lássa, hogy itt randevú készül.
 OTTÍLIA De mi úgy teszünk, mintha valóságos konf...
 RADÁK Konferencia!

Az ajtó előtt, sálba, fejkendőbe burkolózva, Alma áll. A házvezetőnő próbálja megelőzni, de képtelenség

RADÁK Alma drága... Isten hozott nálam.
 ALMA Szia, Zoli. Ó, személyesen te fogadsz?
 Micsoda megtiszteltetés. *(Két puzsi, Radák láthatóan ölelésbe bonyolódna, de csók nincs)*
 RADÁK Könnyen szabadultál?
 ALMA Azt mondtam, futni megyek.
 RADÁK Bundában?
 ALMA Iván nem nézett utánam, éppen e-mailt írt.
 RADÁK És, gondolkoztál...?
 ALMA Nem. Nem gondolom,
 Hogy választani kéne köztetek.
 Hogy ez valami keserves kényszer lenne.
 Csak kíváncsi vagyok.
 RADÁK *(adja a rezignáltat)* Igazán?
 Csak nekem sorsfordító pillanat?... Na mindegy.
 Hallottad? Nyilván hallottad, hogy Tárkány öngyilkos lett.
 ALMA Ühüm.
 RADÁK Beárnyékolja ezt a ragyogó reggelt
 A megdöbbenő hír, hogy Tárkány Béla
 Budapesti főpolgármester nincs többé.
 ALMA Tudom. Főbe lőtte magát. Érdekel,
 Hogy mit beszélnek a városban, Zoltán? Mondjam?
 RADÁK Csakis az igazat, drágám.
 ALMA Mindenki azt találgatja, vajon Tárkány jelzésnek szánta-e,
 Lázadásnak a miniszterelnöke ellen...
 RADÁK Én úgy tudom, hogy elkeseredésében tette
 A Budapestet földülő polgárháború miatt.
 Búcsúcédula is maradt utána:
*Ha nem tudom megővni szeretett városomat
 És szeretteimet a városomban... Megható, nem?*
 ALMA *(fintorog)* Ha ő mondja, szerintem nem annyira,
 Ezt a hamis hangot sosem értettem...
 Hogyan is választhatták meg ezzel a nevetséges frizurával?
 RADÁK Mesélik, Tárkány egyik este álruhában ment mulatni.
 Az álruha, az nála napszemüveget jelent,

- És azt, hogy felfüggeszti a prémgallér viselését...
 Szeretett volna kimozdulni a romkocsmanegyedbe.
 És akkor fölismerte és inzultálta két fickó a Gozsduban.
 Éppen a formázott haja alapján, mit ad Isten.
 Természetesen nemzeti táltosok.
 Dehogyan, két átlagos hivatalnokféle...
 Kiderült, hogy nem is szeretik annyira
 Sem mint városvezetőt, sem mint embert.
 Kapott két tockost, egy közepes maflást, nem nagy dolog.
 Felesége szerint őt mégis megviselte,
 Hetekig nyomasztotta, szinte leteperte az eset.
 Igen, én is hallottam.
 Nem volt ugyan ellenségem,
 De nem is vagyok biztos benne,
 Hogy ma reggel igazi szövetségest gyászolok...
 A kocsmabeli eset óta mindenhol ellenséget szimatolt.
 De ha őszinték vagyunk, hm... akadt is neki egypár.
 Tárkány – az igazat megvallva – mégiscsak pojáca volt.
 Olyan ember, aki kezét tördeli, úgy sajnálkozik,
 Időt húz, mindig alibicselekvéseket végez...
 És korántsem akkora formátum,
 Hogy a választott kormánya ellen lázadjon.
 Erre egyébként nem is lett volna semmi oka.
 Alattunk a fővárosnak jól megy a sora.
 És mi lesz most? Fogtok ti boldogulni, Zoltán?
(kihúzza magát, mintha hivatalos fórumon beszélne)
 Szerintem igen. Nézd, a pofon olykor erősít.
 Ez a krízishelyzet, ami a nukleáris
 Központbeli tűz nyomán kialakult,
 Mozgósítja minden válságkezelő képességünket.
 Nekem elárulod, hogy van-e Budán atomerőmű, vagy sincs?
News Made in Mad... Hölgyem, te csak legyints,
 Ezt neked senki sem erősíti meg.
 De nem is cáfolja.
 Ősszel az első hóval jöttek az első pokolgépek is...
 Készenlétben fogadtuk őket... Leülsz? Jó étvágyat.
 Az életmódszerű ellenállás ideje következett el
 Kormányunk életében. Mint a saját esendő testünk,
 Alkalmazkodtam, alkalmazkodtunk a beállt helyzethez.
 És bár ez a mostani helyzet elég tartósnak látszik,
 Engem nem fenyeget a kimerülés.
 Hiszen amúgy is életed sava-borsa a stressz. *(Esznek)*
(a kandalló lángjába néz) Végül is...
 A keresztény-nemzeti blöff után
 Másként jelöltük ki ellenfeleinket,
 Mint a korábbi jobboldal... Tehát nem Európa
 Az ellenfél, hanem az autoriter hajlamú vezetők...
(tisztelenül) Legalábbis, ha nem a mieink...
(nevet) ...Nem a baloldal, mert azok igazából csak mi vagyunk;
 Nem a mérsékelt jobboldal, mert az a társunk;
 Hanem az undorító szélsőségek.
 Ellenük hajtóvadászatot indítunk...
 Helyes.
(fölpattan) Láttad már a verandát?
 Tudod, hogy nem

RADÁK Először vagyok itt.
De ez múltkor még nem volt kész. Na gyere.

Kilépnek a behavazott teraszra

ALMA Úgy érzem magam,
Mint egy hivatalos helyszíni bejáráson.
RADÁK Micsoda fadaragványok, mi?!
Nézd, ez a négy öntöttvas oszlop tartja a tetőt.
Csak hozzájuk ne érj, mert odafagysz.
ALMA Nagyon lakályos terasz. Jó lehet neked.
Hm?
RADÁK Még nem tudom, milyen. Most lett kész.
Legyen időm megszokni...
Eddigösszviessz kétszer aludtam itt.

Visszahúzódnak az étkezőbe, leülnek enni

ALMA Mondd, szerinted minek van jövője ebben az országban?
RADÁK Nekünk. Azelőtt volt egyfelől az erőskezű állam,
A centrális erőter meg a nemzeti karakter...
Másfelől a ballib megmondóemberek
Hisztije és laza, impotens pöcsölése...
Ezek közt nem választani kell, hanem átlépni harcukat.
Elődjeink ott követték el a hibát, hogy elfelejtettek
Beágyazódni az európai térbe. Lázadásuk
Előbb gazdasági, majd politikai csődbe vitte őket.
És egyszer csak, naná, megzendült az ég.
Szövetségeseink, a nyugati demokráciák halódnak,
A keleti autokráciák pedig gyanúsak...
A cél mégiscsak az önszabályzó gazdaság.
ALMA *(fészkelődni kezd a székén)* Bocs.
RADÁK Mi az, menned kell, Alma?
ALMA Elnézésem kérem, miniszterelnök úr.
RADÁK Családi telefon.
Belecsörömpöl idillünkbe egy *családi* hívás.

Alma el. Jön Ottília, kifejezéstelen arccal. Radák átkarolja, és őhozá beszél, de mintha a naplóját fogalmazná

OTTÍLIA Férje van, Dolina Iván,
RADÁK Akit szögezzük le, un,
De még nem oldozódott el tőle igazán;
Elég önös és karrierista nő.
Nem baj, ha nem egy jellembajnok, az olyat megszoktam,
De úgy tudni, időnként depresszióra hajlamos.
OTTÍLIA Zoltán, én ebből mit sem tapasztaltam.
RADÁK Látatlanban is úgy érzem, ez már
Sok lenne nekem. Még nekem is.

6. A Magyar Varázshegy

(A Svábhegyi Szanatórium és környéke. Binder, Mátrai, Dalma, Etele, Laura, Fabrícia, Patríczius, Győző, Tábormok, Osztrák követ, Tárkány szelleme és a bálozók)

BINDER   A báli szezon koronázó eseményének
Természetesen a svábhegyi farsang számít...
Bár az a fogalom, hogy „téli szezon”,
Értelmét veszteni látszik ebben a féléves hóban,
Amikor téli szezonná változik maga az élet!

DALMA   Óriási bál készül, helyszín a legendának
Számító Szanatórium! A Magyar Varázshegy.
Emlékszünk arra a bizonyos
Élére pördült gyufásdobozra a hegy központjában,
Mindjárt a fogaskerekű sínjei után? Igen, az.

Laura megáll az állat formájúra nyírt örökzöld sövény mellett. A sportcipőjét túsarkúra cserélte még a kocsiiban, amely nagyon kirí az itt parkoló luxusautók közül. Csörög a telefonja

ETELE   Halihó! Érzed a világrengető energiát, Laura?
Ha egyszer rákapsz az ízére, nincs erő,
Ami vetekedhetne vele...

LAURA   Érzem, érzem!

ETELE   Minket nem korlátozhat ember.

LAURA   Minket aztán nem!

ETELE   Hát akkor? Ugrás az események kellős közepébe!
Ideje belévetned magadat a lobogó élettűzbe!
Nézz csak szét. Ezek is pont ugyanúgy drogoznak, ugyanúgy
Játsszák a *ki kicsodát*, mint a díszkószörnyek...
De mi mőresre tanítjuk Európát is!

LAURA   Úgy van, úgy van!

ETELE   Nem kukoricázunk, kicsikém.

Laura fölneáz a homlokzatra. Áthalad a kordonon. Igazoltatják, nem jelez a fémdetektor

LAURA   Ez egy ALKALOM, csupa-csupa nagybetűvel.
Zeniten a farsang! Szólt a fanfár fényes kürtökön.

Laura lépésben halad a hallon át, sőt: vonul, ahogy kell, túsarka üti a taktust a mozaikpadló mediterrán pálmafamintáin. Látja magát a szembejövő férfiak tekintetében

Hű, hát ennyire fényűző büféasztal, mint ez itt,
MÉG A HEGYEN IS alig akad manapság!
Bevezetőül, egy pohárka Dom Perignon után,
Az egyik sarokban két egyenruhás szakács
Folyamatosan bontogatja az osztrigákat.
És ez még csak a büférészleg.

FABRÍCIA   Hölgyeim és uraim, a díszteremben
Operagála veszi kezdetét. Lesz finom sanzonest
Binder Líviával a Vörös Szalonban...

PATRÍCZIUS   És lesz jó kis csárdás éjféli után,
Aztán tombola jön, és rendkívüli show koronázza az estét:
A bálkirály- és bálkirálynő-választás!...

FABRÍCIA   Nem is szólva az „ötfelvonásos” vacsoráról,
Csak úgy melleleg.

PATRÍCZIUS Most pedig ismertetjük díszvendégeinket.
FABRÍCIA Köztünk van Czikora Norbert olimpiai bajnok
Vízilabdázó...
PATRÍCZIUS Jócsikné Vilma miniszter asszony...
FABRÍCIA És Radák Zoltán, Magyarország miniszterelnöke.

Laura meglátja Dalmát, visszahőköl. Aranyszínű táskájából azonnal csillogó macskaszemárlarcot kap elő, és a szeme elé emeli mint pajzsot. Jön Binder Mátraival. Jön Győző, frakkban ugyan, mégis látszik a viselkedéséből, hogy kivülről. Utána jön az Osztrák követ az asszisztensével

GYŐZŐ Szerpentin vitt föl egy darabon,
Míg egyszer csak be nem temetett a hóvihar.
BINDER Nincs kiút, uram, de nem baj, mert éppen van egy óriási bál,
Mit ad Isten, a szomszéd házban, ami a Szanatórium....
GYŐZŐ Bocsánat, véletlenül nem Jókai Mórhoz van szerencsém?
A szakállas, ezüstmosolyú, ibolyakék szemű,
Kolosszális magyar mesemondóhoz?
A sikerében gyönyörködő úri kertészhez,
S a hasznot hajtó gazdához? *Three in one?*
Ön mind e három egy személyben?
BINDER Sajnos nem, barátom. Hm, még egy kupicát?
GYŐZŐ Nem élek vele, *Monsieur*. Már nem. (*Mátraíhoz lépve*)
Elnézést, ön ugye Rajk László belügyminiszter?
MÁTRAI (*paff lesz*) Tessék?!
GYŐZŐ Rosszul esik önnek, hogy kinyújtott kezére
Mindenki megrebben, és visszahúzódással reagál?
Nem koccintanak önnel? Nos, így is jó.
MÁTRAI Miről beszél? Be van tépve, uram?
GYŐZŐ Biztos összekeverik Rákossal, akitől annyira félték?
Kizárt. Rosszul könyvelték el?
Még nem tudják az ön tragikus végét?
Jó, vigasztalódjon. Annyit ön is tud,
Hogy a koccintás SEHOL sem kötelező.
BINDER (*int Mátrainak, hogy ne vegye komolyan Győzőt*) Süsü, tiszta zizi.
GYŐZŐ (*fesztelenül az Osztrák követhoz és kísérfőjéhez fordul*)
Entschuldigung, meine Herren...
Sind sie Adolf Eichmann?
Lehetséges, hogy én maguk felől hallok lövéseket
A völgyből? És hogy sorozatban?
KÖVET (*ő érti a tréfát*) Hát persze. Nehezményezi, uram?
GYŐZŐ Dörrenések hallatszottak a kilátóról is.
KÖVET Igen, és?
GYŐZŐ Nos, nincs tőlük nyugtom.
Árulja el, kérem, hogy mi történik itt.
Talán nonstop kivégzések folynak erre felé?
KÖVET Dehogyan, uram, ez csupán a diótörök kopogása.
Tudja, én olyan jól alszom, hogy tőlem ágyúzhatnak is,
Engem nem zavar. Akklimatizálódtam.
GYŐZŐ (*biccent, ellép. Gúnyosan Bindernek*)
Közvetlenül a rügyattanást megelőzően
Mindig seregestől bújnak elő ezek a baktériumok.
BINDER Ugyan kicsodák volnának itt baktériumok, uram?
GYŐZŐ Hát ők. Olyanok ezek a náci baktériumok,
Mint a fák törzsén, kéregpedéseiben
Áttelelő, gombát terjesztő atkák és pajzstetvek...

Nézze ezt a kettőt, uram! Mintha egy lepkekabóca
És egy csipkésposloska beszélgetne.

Jön Tárkány Béla főpolgármester szelleme. Hencegve Győzőhöz fordul

TÁRKÁNY Olyan ember vagyok, aki tíz különböző ember életét élte...
És aki nagyon boldog, hogy mindezt elmesélheti.
Köszönet érte Istennek! *(Visszahelyezi szájába a pipát)*

GYŐZŐ Tilos a dohányzás, uram.
TÁRKÁNY Hiszen nem is ég, nézze. *(Megy tovább)*
GYŐZŐ Milyen plebejus vonás, ahogy a poharát
Majdnem a perem magasságában tartja,
Nem a szájánál fogva. Nem is ő lenne, ha nem.
Csakhogy Tárkánynak már nem lenne szabad élnie,
Hiszen januárban lett öngyilkos. HOPPÁ!
De sokan vannak itt még ezzel így...
Igazam volt, ez egy törőlmetszett
Kísértethegy! És mennyi, de mennyi hülye
MASKARA lakja! *(üvöltve)*
Levetni az álarcot! Le az álarcokkal!
Van-e mögöttük emberi ábrázat,
Vagy csak rohadó rovar- és lárvaorca mind?
Arra ébredtem, hogy nem is olyan messze
Valami nagyon rossz készül.

TÁBORNOK *(jön)* Ez egy komplett órült. Hogyan jutott be ide?
BINDER Nem tudom. Pardon, máris intézkedem.
(Két öltönyös biztonsági embert int magához. Győzőnek)
Uram, megkérem, hogy távozzon.

GYŐZŐ Meghívóm van és szórakozni szeretnék.
BINDER *(A biztonságiaknak)* Kérem, vezessék ki az urat.
GYŐZŐ Én csak jót akartam.
BINDER Azonnal vezessék ki. *(A biztonságiak jobbról-balról megragadják Győzőt)*
FABRÍCIA *(mikrofonhoz lép)* Hölgyeim és uraim,
A miniszterelnök kíván szólni önökhöz!

KÓRUS Éljen, éljen!

Győző kifelé szembetalálja magát az álarcos Laurával. Egy pillanatra megtorpan, közelítene a nőhöz, de kísérői kirángatják. A pódiumon megjelenik Radák. Szelíd, mosolygós nyitottság uralja arcát, és fölfokozott, a fényes társaságnak szóló bizalom

RADÁK Olyan gazdag hazában éltünk hatvan-hetven-nyolcvan évet,
Ahol ilyen javakat is, mint ez a csodálatos épület,
Büntetlenül le lehetett rohasztani tövig. Szégyen!
Itt a hegyen vagy száz ilyen kaliberű,
Élvonalbeli, századfordulós ingatlan
Ebek harmincadján omladozott és porlott...
Számomra nincs katartikusabb pillanat,
Mint amikor kihúlt falak közé új élet költözik.

Lejövet a dobogóról meglátja Almat és Dolina Ivánt, de szándékosan félresiklik a tekintete. Burány közben odafurakodik a műsorvezetőhöz, és nehézkesen préseli ki magából a szavakat

BURÁNY *(áradozva)* Emberi szeizmográfként csupán annyit szeretnék jelezni,
Hogy számomra kutya-futtában, beszuszakolva
Átélhetetlen egy embertársam, pláne embertársnőm élménye.

Mégis nagyon jó látni: nem kell százéves ismeretség ahhoz,
 Hogy fesztelenül tudjunk beszélgetni egymással.

FABRÍCIA *Ignoti nulla cupido,*
 Ahogy a latin mondja.

BURÁNY Maga nem hallott még rólam? Nem gyűjt engem?
 FABRÍCIA *(belül röhög. Patrícziusnak)* Ezt a faszt aztán sikerült lehűteni.
(Föllép a dobogóra) Most pedig,
 Hölgyeim és uraim, a legendás budai vörössel koccintunk,
 A mi Svábhegyünk zászlósbórával!

MÁTRAI Nevetséges, egyrészt ez a vacak, keverék lötyty;
 Másrészt az a tény, hogy a mai napig máshol szüretelik
 A budainak mondott szőlő java részét...
 Itt bevallhatatlanul kevés és gyöngé szőlő terem.

A nyitótáncosok kezdik a Lehár-keringőt. Negyvenfős zenekar játszik. A valcerforgatagból kiszaladva elsőbálos párok csókolóznak minden ablakmélyedésben és minden függöny mögött

BINDER És azt hallottad, hogy Irán megint
 Majmot küldött az úrbe?

PISPEK De még mindig nem a saját elnökét.

DALMA Hallottad, hogy kitört egy kisebb hóvihár?

PISPEK Megszoktuk, aranyom.
 Hát persze, hogy megint Líviáért van itt Radák!

DALMA Óerte is! Vajon milyen ruhában lesz?

PISPEK Minden fórumon találgatták előre.
 Hát persze, hogy vörösben. Fogadjunk!

Pukkan egy újabb pezsgő. A vörös tapétás különterem színpadán egy frakkos zenész, majd a nyomában Binder Lívia jelenik meg, minden szem rá tapad

PISPEK *(rikoltva)* És igen, és igen!

DALMA *(súgva Bindernek)* Itt az a csodálatos unokahúgod!
 Applikált virágokkal díszített, merészen puffos uszályú
 Valentino-modell, ez igen.

MÁTRAI Este tízig pozitív lány egy körüti színpadon,
 Éjjel szellemtanyákon folytatja
 Fekete üzelveit. Ügyes!

Líviát zongorista kíséri, aki frakkjának két szárnyát gondosan a széke mögé igazítja. Lívia borongós dalba fog szvingstílusban

LÍVIA *Kívánok az uraknak jó estét.
 Remélem, jól mulatnak, csak tessék!
 Én keresek egy embert, egy férfit,
 Hogy mi az oka ennek, nem értik.*

*Tíz óra múlt, a szívem kigyúlt
 Az éjjel szerelmes dalán.
 Tíz óra múlt, a szívem kigyúlt,
 Ma éjjel tiéd lesz talán.
 A szív nappal alszik, de úgy tíz után
 Fölbred, és csókot, szerelmet kíván.
 Tíz óra múlt, a szívem kigyúlt
 Az éjjel szerelmes dalán.*

*Megengedi egy percre, ha kérem,
Hogy ideüljek önhöz, remélem,
S ha maga felé nyújtom a számát,
Én nem tehetek róla. Bocsánat!*

Tíz óra múlt, a szívem kigyúlt...

Mátraiék észreveszik, hogy Delfin az egyik vacsoraasztalnál ül egy tizenvalahány éves, szmokingot viselő fiúval

MÁTRAI *(Bindernek)* Még mindig elég jó nő, igaz,
Már nem az a nőstény Platonov,
Az az örvényszerű lény, amelyik nem nyugszik,
Amíg mindent föl nem forgat maga körül,
De reprezentatív jelenség továbbra is.
Kezd klasszicizálódni. Nagyasszonyosan öltözik.
Még szép, hogy Versace!
Magas és előnyös alakú nő, megengedheti magának.

MÁTRAI Szia, Delfin.
DELFIN Jó estét, Ágoston. Ül le közénk.
Múltkor a jégen nem tudtunk beszélni...
Ő a nagyfiam. Tomika, mutakozz be a bácsinak.

TAMÁS Donner Tamás.
MÁTRAI Hány éves is vagy?
TAMÁS Tizenkettő.
MÁTRAI Már találkoztunk egyszer.
Még egyéves se voltál.

TAMÁS Nem emlékszem.
MÁTRAI Nem? Azt elhiszem. Nem is haragszik a bácsi, látod? *(Félre)*
Á, szóval a DNS volt a bizonyíték...
Donner sosem ismerte volna be.
De hogy egyáltalán a nevére vette, az jó.

Út az állóóra: „BOMMMM!”

DELFIN Órület. Ki kéne telepíteni a szalomból ezt az órát,
Annyira ijesztő a hangja.

A zengés elnémul, és könnyű derűvel újraindul a bál

MÁTRAI Mesélj, mi újság, úrnóm?
DELFIN Azt te is tudod, hogy már nem vagyok az Operában.
MÁTRAI Aha.
DELFIN És hogy énekiskolám van?
MÁTRAI Nem követtelek.
DELFIN Kérjél te is ilyen szép szarvasgerincet.
MÁTRAI Kösz a tippet.
DELFIN *(kézbe véve a menükártyát)* De mi az,
Hogy juharsziruppal karamellizált tökmagkrusztában?
MÁTRAI *(viccel)* Krisztában?
DELFIN Frusztrában...
MÁTRAI Jó, az annyi, mint ropogós bevonatban.
DELFIN Ó! Á! Tudom.
Csak hát ezt az eszeveszett nagyzolást! *(Mátrai zakójára pillantva)*
Leetted magad, *honey?* Na mi van, kijöttél a gyakorlatból?

MÁTRAI *(sértődötten)* Diplomata voltam, nem akrobata.
 Lássunk inkább egy kis jérce *suprême*-et.

DELFIN *(Líviát nézi a színpadon)* Én készítettem föl
 Ezt a kislányt.

MÁTRAI Kislányt? Ugyan ki neked a *kislány*?

DELFIN Binder Lívia, ki más...? Helyes, nem?

MÁTRAI Ó, minden elismerésem... És Kálmán látogatja
 Tomikát rendesen?

DELFIN Persze, jöhet, én beengedem.

MÁTRAI Nekem is született egy fiam.

DELFIN Ó, igazán?! Szívemből örülök. Hogy hívják, van róla fotód?

MÁTRAI Andor. *(Elő a telefonnal)* Andor Lőrincnek indult,
 De már csak Andor.

DELFIN Elképesztően gyönyörű fiú.

MÁTRAI A Lőrinc lekopott.

DELFIN Lekopott, ez jó... Tudod, mi jó még itt?
 A currys tápióka, egy vega barátóm azt evett,
 Neked is muszáj megpróbálnod.

LÍVIA *(megint a színpadra lép)* Ha az ember jellem,
Szenvedélye ellen
Harcolni nem is nehéz.
Én is a szívemmel
Harcot vívtam csendben.
Legyőztek! Ez az egész.

*Sajnos szeretem, sajnós követem,
 Bár idegen, mégis oly ismerős énnékem, itt a szívemen.
 Hogyha látom én, felcsillan a remény,
 És álmodom, álmodom, álmodom azt,
 Hogy már az enyém, de csak a levegőt ölelem.
 Sajnos szeretem, nincs is egyebem, mint ez a keserű,
 Mégis oly gyönyörű, félig szerelem.
 De fel kell, hogy olvadjon a jég, ahhoz, hogy igaz legyen.
 De így is szeretem, úgy is szeretem, sajnós szeretem.
 1959...*

DALMA *(elázva)* Hja kérem, aki töviről hegyire ismeri a műsort...
 BURÁNY *Üzenet jött messze-messze földről,*
 LÍVIA *Halványzöldszín tábori levél.*
Aki írta, a szívével írta,
Minden sora őszintén beszél.

*Sokkal jobban szeretlek, mint máskor,
 Minden percben Rád gondolok százszor,
 Valahol Oroszországban,
 Valahol Oroszországban.
 S arra gondolok, mikor a csillag rám ragyog,
 Azt a csillagot Te otthon
 Épp úgy láthatod...
 Mindig a Te leveledet várom,
 S csak terólad álmodom az álmom,
 Valahol Oroszországban,
 Valahol Oroszországban.*

*Muszka földre lassan jár a posta,
 S alig várják már a válaszom.*

Megkérem a rádiótól szépen,
Közvetítsék kívánság-dalom!

Sokkal jobban szeretlek, mint máskor,
Minden percben Rád gondolok százszor,
Valahol Magyarországon,
Valahol Magyarországon.
S arra gondolok, mikor a csillag rám ragyog,
Azt a csillagot Te ott künn,
Épp úgy láthatod...
Sokkal jobban szeretlek, mint máskor,
Minden percben Rád gondolok százszor,
Valahol Magyarországon,
Valahol Magyarországon....

Laura távolról észreveszi és kerüli Líviát. Aranyszínű táskájába pillant, ellenőriz valamit, s közben lépésenként halad előre a lépcsőkön és a folyosókon. A hallon átcikázó Radák sebtiben vele is kezét fog; aztán, a Vörös Szalonba lépve, odasétál a zongoristához

RADÁK Egy percig sem szabad hamisan játszani.
ZONGORISTA Igenis...
RADÁK Hallotta már a kifejezést: ÉRZÉSSEL?
ZONGORISTA Hogyne, miniszterelnök úr.
ALMA Zoli, idefigyelj... Énnekem olyan rossz érzésem van.
RADÁK Alma drága, nem alkalmas. (Kifelé hátrál)

Binder a függöny mellett állt, és feszülten figyel. Szélvihar zúgása, egy zsalu törött zárjának ritmikus, tompa csapkodása

MÁTRAI Mi a franc ez, jelenés?
Jól látom, hogy Donner Tomi az?

Tomi átvág egy triciklivel a szanatóriumi színen, a vörös alapon fekete mintás szőnyegen. Szólfürtők, burjánzó kacsok indáznak a kerekei alatt. Járja a túlvilágított, krémszínű folyosókat, számozott sorozatajtók között halad. Eközben Etele lent az utcán, a fogas megállója mögött áll

ETELE (kántálva) Áldozatunk fogadjátok,
Amit kérünk, megadjátok! (Mint egy csatakiáltás:)
Elszabadíttjuk az örömtüzeket...
Eljött az emberré válás ideje.
RADÁK (mosolyogva) Jó éjszakát, Magyarország! (A nagyterem kellős közepéről a szárnyas ajtó felé fordul)

Laura kiválik a bálózók közül, kiemel apró, aranyszínű táskájából egy pisztolyt, és célba veszi Radákat. A közelében álló Lívia a szája elé kapja kezét, de már késő. Három gyors lövés dördül. Kettő talál, egy deréktájon, egy a nyakán éri. Radák a földre zuhan. Melléből ömlik a vér. Átázik kemény ingmelle. Utána minden elsötétül, a terem, a szálló

DALMA (sikít) Emberek, ébresztő!
BINDER (üvölt) Marcikám, a tartalékfényt!
HANG Orvost!

Néhány fakó lámpa pislákolni kezd. Lábdobogás. Radák mellett Binder térdel megsemmisülten. Ugrik Mátrai és az egyik szakállas, frakkos ember, ő is letérdel, odahajol a mellkasán vérző Radákhoz

BINDER Uram? *(A frakkos ingatja a fejét)*
MÁTRAI Nincs mit tenni.

Megint világos a ház, a nyitott loggiák véges-végig fényben úsznak. Kimerevül a csoportkép a döbönt bálozókról

7. Tökéletes mimikri

(Ugyanaz a bálterem üresen, másfél nap múlva. Lány, fehér fény. Binder, Dalma és a Rendőrtábornok)

BINDER *(homlokát törölgetve Dalmának)* Most képzeld el, egész fiatal nő volt.

DALMA Bocsánat, eddig nem vitt rá a lélek... Gyuszi, neked is
Be kell vallanom, hogy ez a Laura a barátnőm volt.
És barátnője, sajnos, Binder Líviának is. *(Keserű mosollyal)*
Csak nem ismertük meg ebben a macskamaszkban.

TÁBORNOK Nem ismerte meg a saját barátnőjét?

DALMA Sosem láttam még nagystélyiben.

TÁBORNOK De a legjobb, érti, amit mondok: *a legjobb* barátnőjét sem?

DALMA Régen láttam. És új fodrásza van.
És őrajta ez a ruha tökéletes mimikri.

BINDER Aha. Amúgy Laura tudott arról,
Hogy a miniszterelnök és Lívia...?

DALMA Szerintem nem. Ősszel még nem is volt semmi köztük.
Laura akkor még Labancz Győző kedvese volt...
Aki egyébként szintén itt volt tegnap.

TÁBORNOK A budai vendéglős?

BINDER Az, az. Elég zavarodottnak tűnt, úgy kellett kivezetni.

DALMA És, basszus, ő sem ismerte meg Laurát.

TÁBORNOK A nővére jelentette be az eltűnését.
Karácsony óta kerestük ezt a nőt.

BINDER És ő közben beállt a terrorista táltosokhoz.

DALMA Azért ezt nem hittem volna...
Hogy Laura kalandvágyból beáll *bárhová*.

TÁBORNOK Sőt mi több: állítólag Etele barátnője lesz.

BINDER Ez csak fedőnév. Tisztázták már a valódi kilétét?

TÁBORNOK Persze. Tényleg ez a neve, Csobán Etele.
Vegyésmérnök. Másfél éve hagyta el a munkahelyét.
Házkutatást is tartottunk nála.
Kezdő terroristák.

Azt hitték, ők ide sosem jutnának be maguktól.

BINDER És ugye milyen jól tudták?

TÁBORNOK Meghívót szerzett egy barátnője nevéen,
És egy zöld Volkswagen Smarttal jött fel ide.
Szép, nem?

BINDER És az áramszünet?

TÁBORNOK Elektromágneses támadás. Elég hozzá
Egy antennával ellátott kütyü a közelben,
Ami megbénítja az egész háztartást...
Mondjuk, egy ártalmatlannak látszó,
De amúgy üvegszálas oldalfalú kisteherautóban.

BINDER Mit sikerült még kideríteni?

TÁBORNOK Tuti, hogy Laura már nincsen az országban.
Annyit biztosan tudunk, hogy a sámánisták
Charlie Manson lelkes tanítványaiként

Apokaliptikus polgárháborúról fantáziáltak,
Amelyet rituális gyilkosságokkal terveztek kirobbantani.
Ezek sorában a csillebérci tűz lett volna az első,
Főnt a kutatóközpontban, de ott kudarcot vallottak...
BINDER És Radáké pedig a harmadik.
TÁBORNOK Úgy van, uram.
BINDER Jó éjszakát, Magyarország!
Tényleg így búcsúzott?
Volt ideje elbúcsúzni Binder Líviától?
DALMA Volt ideje a saját végzetével szembenézni?
(*fokozva*) Dehogy. Dehogy. Dehogy.

8. Gyász-Budapest

Temetési menet halad a Böszörményi úton. Egyenletes moraj hallatszik, doromboló motorhang; aztán a havazás oszloperdejében aeroszánok tűnnek föl. Megszólal minden harang a kerületben. Fekete zászló leng a kandalábereken.

Jön Alma, rágyújt. Látja, itt jön, testközelbe ér a temetési menet. A fölvezető jármű szürke harckocsi. Szánra helyezett díszkoporsó. A díszkíséretet adó biztonsági szolgálat emberei, sisakban. Sorfal áll föl az önérzetes kerületi polgárokból. A hangszórókból Bach gyászskantátája szól: Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit

ALMA Előbb a temetés, aztán a bosszú.

Elöl halad Jócsikné Vilma, Radák első helyettese, most hivatalból kijelölt miniszterelnök, fátyolban, sötét prémben burkolózva. Egyre dagad a menet, a mellékutcákból újabb és újabb járókelők csatlakoznak, így Mátrai is

MÁTRAI A természet nyers ereje napról napra jobban érzékelhetővé válik;
Immár örökösnek látszik a hófödte láthatár.
Ezt kell minékünk megszoknunk.
Öröklétnek, nemdebár, unalmas.

A menet elején vonult el a kerületi városháza előtt Binder és Dalma, talpig gyászban és gyalog. Kopog a jég az autók tetején

DALMA (*ujját kidugva az esernyője alól*)
Ehhez mit szólna a mi miniszterelnökünk?
BINDER Illene hozzá ez a kopogó jég.

Észreveszik a tömegben Líviát, majdnem fölismerhetetlenül lefátyolozva

DALMA (*átkarolja*) Jaj, te. Bújj csak ide, édesem.
LÍVIA (*sír*) Itt vagy, végre. Uramisten, Uramisten.

Mostantól Dalma karján, a menet élbolyában halad Lívia is, többen így is fölismerik

HANG Láttad? A Binder Lívia. Ott megy.

Jön Burány, hátrahúzódva, hogy tisztelőitől nyugta legyen. Ott posztol a tömeg háta mögött. Leghátul, laza megfigyelőpózban áll, nyilván témát keresve

HANG 2 És ez, és ez, és ez?

MÁTRAI Festő, nagyon menő, Buránynak hívják,
 És sokan utálják a sikeréért,
 Pedig nem egészen érdemtelen;
 És sokat is ad el mostanában,
 Bár a darabszám nem minősít.

BINDER Amióta Radák udvari portréfestője lett,
 Akkorára puffadt a feje, mint egy lamantiné.

MÁTRAI *(szűrős szemmel nézve Burányt, félhangosan)*
 Réges-régen elszerettél tőlem egy nőt.
 Már nem utállak. Nem is bánom, hogy így történt.
 Azt se, hogy Blanka ma nincs itt.
 De majd csak a halálad után nézem meg újra a műtermedet.
 Garantáltan más lesz a munkáid bukéja.
 Talán tetszeni fognak. A halál segít rajtad, mint Radákon is.

Burányt és Almát egymás mellé préseli a tömeg

BURÁNY *(Mátrai elől bújva, Almához fordul)* Kezét csókolom.
 ALMA *(kurtán és bágyadtan)* Jó napot.
 BURÁNY Kezét csókolom, bemutatkozni nem kell, már megtörtént.
 Találkoztunk. Ha nem emlékszik, sebj.
 Tudja, az év végi estélyen a köztársasági elnök úrnál...
 ALMA *(hadarva)* Ó, igen, hogyne, mintha tegnap.
 BURÁNY Radák is ott volt.
 ALMA Természetesen.
 BINDER *(Mátrainak súgva)* Ezért a nőért teszi kockára az életét
 Annyi férfi, és bukják el majdnem mindenüket.
 Hogy megkeményedett az arca!
 Erősen festi magát, de így is látszik,
 Milyen karikás a szeme.

Alma észreveszi, hogy háta mögött megáll és átkarolja a férje, Dolina

ALMA Istenkém, ígérem, ígérem, ígérem...
 DOLINA *(Binderékhez fordul)* Úgy érzi a nemzet,
 Hogy fájdalma, a fojtogató gyász leteríti?
 BINDER Megfullad tőle? A gyomrára megy
 Dédelgetett veszteségkultusza?
 MÁTRAI Emelkedjen rajta fölül, tegye túl rajta magát Magyarország.
 BINDER Különben Mohács legyűri végleg.

Farkasréten Jócsikné Vilma áll a koporsó elé

JÓCSIKNÉ Radák Zoltán látott egy országot megdermedni
 A szakadék szélén. Ő volt az a történelmi súlyú vezető,
 Aki a magyarság egységére helyezte a hangsúlyt.
 Az őt elpusztító erő az emberiség,
 Európa, világunk ellen is éppúgy fordult...
 Isten hagy hibázni,
 Összetörni saját kincseinket. Elveszíteni,
 Kiengedni kezünkől szinte minden tárgyat, sőt személyt.
 És csak a halál, a végleges veszteség
 Fekete katarzisa készítené némi megbocsátásra –
 Mert létezik ilyesmi is.
 DALMA Ez bekattant? Mire gondolhat?

BINDER Mire gondolhat a beszédírója?

A hangszórókban Bach muzsikájának helyére egyszer csak beúszik a Portisheadtől az Udenied. Zavartan néznek össze a gyászpolgárok

BURÁNY Nem tudni, ki hackelte meg a hangszórókat.

9. Bajor Gizi ostroma

(Bajor Gizi-villa. Az összes erkély és terasz homokzsákokkal körberakva. Robi, Etele, Laura, Laborc, Torda, Kovács. Etele kiszagol a télbe, ellenőrzi a harcálláspontot a kapu mögött a benne megbúvó két fundamentalista harccossal együtt. Utána az alsó teraszon, törökülésben rágyújt, behúzódv a homokzsáktorlasz mögé. Itt áll géppisztollyal a nyakában a szálfatermetű, izgága Laborc és a vagozó Kovács. A kertben rönkfák, máglyának föltornyozva)

ROBI Hipertitikos búvóhelyre találtunk:
Egy hajdani színésznő villája.

ETELE A napsárga, magas kőkerítés mögött
Arisztokratikus kert, sőt park nyújtózik;
Finom titokzatosság lengi körül,
Olyan rejtély, ami ismeretlenül is tiszteletet parancsol.
Régi színészcsoportok mellszobrai állnak a kertben,
A titkos berkek mélyén. Nem látszik ki
A gyöngykegycsillag fölszórt sétány a hó alól.
A komótos utakon régóta senki se jár
A hóprémes gesztenyefák koronája alatt.

KOVÁCS Iszonyú hideg van.
ETELE *(Kovácsnak, miközben tüzet gyújt)* Figyeld csak, mit csinállok.
Na mi van? Te sem találtad meg
A számításodat Radák Zoltán Magyarországon,
Igaz, már az előző kormányok idején sem...
A kivándorlás gondolata idegen tőled is.

A máglya föllobban. Torda és Laborc egy vaddisznótetemet hoznak hosszú nyáron, és a tűz fölé helyezik. Kongán asszisztál a tűzhöz Robi

KOVÁCS Itt lőttétek, helyben?
TORDA Még szép.
ETELE Saját kezemmel beleztem ki,
A zsigereket odavetve a dögevő hollóknak.
Gyerünk, mindenki a tűzhöz! *(Kántálva)*
Igazi valóság kapuja nyílt meg előttünk!
Ez a kapu a magasságos égig ér,
A világ egyik végétől a másikig,
És nyílik, nyílik, nyílik előttünk évtizedek óta,
És özönlük át rajta a fény, a tűz, maga az őserő!
Laura, te hol késel?
(jön) Észetekbe se jut,
Hogy ez a tűz feltűnhet valakinek?

ROBI Ugyan, hagyjad már, ne remegj.
LAURA *(hátrahúzódv a tüzet nézi. Magában)* Kislányként nagy álmom volt
Olyan házban lakni, mint amilyen ez.
Olyan hatalmas fakapun járni be, olyan óriási teraszon ülni,
És akkora ebédlőben enni, mint ő és a társasága!

Ez az álmom most beteljesült.
Főleg az alagsori elzárt terek izgatnak.
Biztos van tapétaajtó, ami mögött...
Az a csigalépcső, azok a hosszú és széles folyosók!
Önmagában csupa vonzó kis zug,
De én érzem a régi lakók mérgező parfümjét is.
Öreg az egész, olyan poros és dohos, brrrr!

*Etele a harcosai szemébe néz, röviden. Szájában füstölgő szivar. Aztán elsodorva őket hirtelen át-
zúdul közöttük, és folszalad a villa lépcsőjén, majd ágálni kezd a tetején*

ETELE   Harc, harc, harc!
Amikor belevetjük magunkat a harc teljébe,
Megmozdítjuk a legjobb énünket.
Harcunk adja a legmélyebb indíttatást,
Amely az élet izzó ereje... Hurrá!

LAURA   *(gúnyosan)* Ezt a halandzsát már hallottam, főfőnök.
Én megcsináltam, amit kértetek.
Én, tinektek. Én. Tinektek. És úgy érzem,
Hogy a gyilkossággal túl nagy súlyt vettem magamra.
Szinte sajnálom azt a tehetséges,
És, lássuk be, nagyon jóképű embert...
ETELE   Neked tetszett? Miert nem mondtad?
LAURA   Ó, nem volt itt arra idő, folyton siettünk. Fiúkák,
Nektek nincs is programotok.
Ez az egész egy jó buli, mi? Azt hitted,
Hogy ez a tél pont teneked korlátlan lehetőség
Egy minden tabut ledöntő orgiára?
Minden fantáziát fölülmúló orgiára?

ETELE   Aha, azt hittem.
LAURA   Azt, azt! És jó buli is volt eddig.
Mondtam, most már ti vagytok életveszélyben...
Olyan természetlenül vagytok dühösek, fiúk.
Az első gond ez a sámánhülyeség.
Nos, ez egy darabig egzotikusnak tűnt,
De aztán rájöttem, hogy felnőtt ember
Manapság nem veheti komolyan az ilyesmit.
Ez a sárkány *a nyakadon*... Ez a lidérc vagy micsoda.
Meg ez az idéetlen kis szórmók figura a mellkasodon,
Ördögszarvacskákkal és ágyékkötőben!
Ahogy te mondtad, a *markoláb*.

ETELE   Vigyorgó manó, leginkább fekete kutyához hasonlít,
Ő eszi meg a holdat és a napot minden fogyatkozáskor,
Fölzabálja és kihányja mind a kettőt!

LAURA   Undorodom a manócskáidtól.
A tetoválás olyan, mint kosz a bőrön.

ETELE   *(tréfálkozva fenyegeti)* Ha nem vigyázol, még elvisz a markoláb!

A tűz kilobban. A szín elhomályosul, majd átalakul a villa belsejévé

ETELE   *(körbejár az alvók között)* Embertelen hideg van.
(A fűtőtetek rácszatát tapogatja)
(Higgadtan) Laura merre jár? A szobájában biztosan nincs.
TORDA   *(túnődve)* Szerintem elment. Bevásárolni?
LABORC   Lehet, hogy végleg lelépett?

ETELE (fölcattan) Tessék, jól hallok?
 LABORC (csalódottan) Úgy látszik, Laura kiszállt.
 TORDA Talán inába szállt a bátorsága a kisasszonynak? (Etelére pillantva)
 Úgy nézel, mint aki már várta ezt.
 ETELE Amióta először beszólt, gyanítottam...
 Éjjel ezek szerint megtalálta azt a bizonyos tapétaajtót,
 Amit annyira keresett: a hátsó kertre nyílik.
 A hátsó kerítés hézagán bújhatott ki.
 Volt körülbelül egy óra előnye
 Meg egy primán bevált Volkswagen Smartja is. (Főlemel egy borítékot az asztalról, kibontja)
 Hoppá, itt a búcsúlevele...
 „Etele, ugyanaz irritál benned,
 Ami először annyira tetszett,
 Az izzás, a karizmatikus hév, a dohányszag...
 Pont az, amibe belélszerettem,
 Én, az egészséges vidéki lány. Laura.”

Jócsikné közeledik a háttérben Dalma és Binder kíséretében

JÓCSIKNÉ A villát meg fogják ostromolni.
 DALMA Az ostromot az ideiglenes kormány rendeli el
 Jócsikné Vilma vezetésével.
 BINDER Bár városképileg védett épület,
 De ha nincs más választásunk? Ez van,
Collateral damages... Nincs kegyelem.
 JÓCSIKNÉ Gondolom, majd újra fölépül.
 A kiéheztetés nem volna túl hatékony taktika.

Álarcos-mellényes kommandósok sorakoznak föl a környező házak tetőin és a közeli fák mögött

TÁBORNOK Egy széncinke se szállhatna ki onnét tudtunkon kívül.
 (megafonba) Na, bújj elő, Vegyi Ali!
 ROBI (naivan) Ki az a Vegyi Ali?
 ETELE Én.
 ROBI De miért?
 ETELE Szerintem tudják,
 Hogy vegyész mérnök voltam egész tavalyig.
 És mert fundamentalistának vallom magamat,
 Azonosítanak azzal az iraki népiertő csávóval...
 ROBI Ez mindent elárul a gondolkodásuk mélységéről.
 HANG (az utca felől) Gyere már ki, te kerek képű kajakbaszó!
 Te fősznya! Te csúcsgenya! Te aljadék!
 Van pofád lázadni a törvényes rend ellen?
 ETELE (nevetve) Lám csak, ilyen csúnya hangot is meg tudnak ütni.
 Az frusztrálja őket, hogy sok csajom volt.
 KOVÁCS És van, nem is egy.
 ROBI Valahol biztos megvannak.

Négyszázötven megindulnak a kommandósok a tükkörjégen, a lépcsőn fölfelé. Elvágódnak, sorban elhasalnak a kerítés előtt a legügyesebbek is. Páncélozott gépekkel sózzák, forró vízzel locsolják a jeget, miközben bentől egyre folyik a tüzelés a munkagépek ellen is. De aztán a tüzérzési előkészítéssel mégiscsak elkezdődik az ostrom. Egymás után ugrálnak be a kertbe az álarcosok, tankágyú dönti le az utcai kerítést

JÓCSIKNÉ Ez világnézeti háború,
Sőt vallásháború, uraim! Polgár
Polgár ellen, akármilyen undorító is!

Tűzharcban és kézitusában egymás után esnek el a terrorista táltosok, Robi, Torda, Laborc és még két tucát, jobbra harminc közeli férfi

TÁBORNOK Szándékosan nem ejtünk foglyot,
Ez már a statáriális ítéletek ideje.

Az első kommandós négyszer esik el a villa rovátkolt betonlejtőjén, amíg a homokzsák magasságáig eljut. Aztán egy utász besózza a teraszt is. Az álarcosok föltépi az ajtót. Túlélő terrorista csak a pincéből került elő, Kovács. Eldobja a pisztolyát

TÁBORNOK Golyót neki. (Egy kommandós lelövi Kovácsot)
Botcsinálta hobbiterrorista,
Nagyon igyekezett ő is helytállni.

JÓCSIKNÉ Szóval ez a maroknyi ember képes volt
Az egész várost sakkban tartani!

A faragott főlépcsőről Etele hullája gurul a lábuk elé; kezében még mindig egy Mini-Uzit szorongat vigyorogva. Binder és Dalma lépnek elő. Folyamatos recsegést-ropogást lehet hallani a fák közül

BINDER Délután a szitáló eső ráfagy a fákra,
A hó alól kikandikáló fűszálakra,
És villogó gyémántmezővé
Változtatja az üres, kivilágított kertet.

DALMA A vastag páncél súlya alatt megtörnek a szálfák,
Még csak nem is az idősebbek, hanem mindegyik.
Kar- és combvastagságú ágak zuhannak alá a koronákról.
Óriásszilánkok borítják a kertet,
Mintha bezúzott kirakatüveg.

Függöny